

BARÇA

Revista oficial FC Barcelona

Octubre - Novembre del 2011 · Núm. 53 · 4 €

Orgull culer

El Barça amb més jugadors fets al planter coincideix amb l'estrena de la nova Masia

Descobrir.

Tots tenim un sentit de la curiositat innat. És el que ens porta a crear coses noves i a desenvolupar noves idees. El compromís de Qatar Foundation és fomentar en la nostra nació la recerca de coneixements científics i tecnològics avançats. A través de les seves nombroses iniciatives de recerca, Qatar Foundation s'ha associat amb líders internacionals de diferents camps, com ara la medicina i l'assistència mèdica, la biotecnologia, l'enginyeria i les ciències ambientals. Els resultats d'aquesta recerca es poden aplicar de manera que beneficiïn Qatar comercialment, intel·lectualment i culturalment, amb la qual cosa la regió es transforma en un líder innovador en la creació de coneixement humà. Però, pel que fa a la recerca, Qatar Foundation aspira sobretot a animar el poble de Qatar i el món sencer a descobrir noves maneres d'alliberar el seu potencial.

Alliberant potencial humà.

L'essència del model

Si una imatge val més que mil paraules, la fotografia que il·lustra la portada d'aquesta REVISTA BARÇA concentra tanta informació que difícilment podrem resumir-la en aquestes poques ratlles. Ho provarem, en tot cas.

Reunir davant la nova Masia, al bell mig de la Ciutat Esportiva, els onze jugadors de l'actual plantilla que s'han format al planter, ha estat un meravellós exercici per reflexionar sobre el passat, el present i el futur del model esportiu del FC Barcelona. Puyol, Xavi, Iniesta, Valdés, Messi, Piqué, Cesc, Busquets, Pedro, Thiago i Fontàs són el fruit d'un procés madurat al llarg de moltes dècades. Són el fruit del treball de moltes persones, conegudes i anònimes, que han seguit amb entusiasme un full de ruta molt precís i definit, que s'ha convertit amb el pas del temps en una de les empremtes més visibles del que significa ser *més que un club*. Tot plegat ha tingut en la Masia el seu pal de paller, com a residència del futbol base i com a concepte sota el qual s'ha transmès, al llarg de diverses generacions, una manera tan singular de concebre l'esport.

Aquests onze jugadors són la base de l'equip que ja es considera el millor Barça de la història. Ells conformen el seu ADN, la seva càrrega emocional, el seu tret diferencial, el seu plus de competitivitat. Ells fan possible una combinació ideal amb el millor talent arribat d'arreu del món. Cadascun dels onze ha esculpit la seva trajectòria, cadascun

d'ells ha fet el seu propi camí, però tots ells han comptat amb la confiança d'uns tècnics que han impulsat de manera definitiva les seves carreres.

Aquest inici de temporada es recordarà per la posada en marxa de La Masia, Centre de Formació Oriol Tort, un edifici modern, emblemàtic, que garanteix excel·lents prestacions per als seus residents i que recordarà per sempre una figura capital a l'hora d'entendre el model formatiu d'aquest club. Una instal·lació que consolida definitivament la Ciutat Esportiva Joan Gamper com l'R+D

LA IMATGE DELS ONZE JUGADORS DEL PLANTER DAVANT LA NOVA MASIA CONVIDA A REFLEXIONAR

(Recerca + Desenvolupament) blaugrana. Primer hi va arribar el futbol base, més tard el primer equip de futbol, de la mà de Pep Guardiola, i la temporada passada s'hi va instal·lar la direcció tècnica, i tota la seva estructura executiva, amb

Andoni Zubizarreta al capdavant. Aquest estiu s'ha completat el procés, amb la nova Masia i el trasllat dels equipaments dels Serveis Mèdics. D'aquesta manera, el model formatiu blaugrana continua evolucionant, enriquint-se amb noves experiències, adaptant-se als nous temps, i caminant amb pas decidit en la recerca de més excel·lència.

OCTUBRE - NOVEMBRE DEL 2011

EDITA Departament de Comunicació FC Barcelona **DIRECTORA DE COMUNICACIÓ** Ketty Calatayud
Av. d'Aristides Maillol, s/n 08028 Barcelona **T** 902 18 99 00 **F** 93 411 22 10 revista@fcbarcelona.cat

DIRECTOR Toni Ruiz **SUBDIRECTOR** David Saura **REDACTORS** Roger Bogunyà, Oriol Bonsoms, Xavier Catalán, Jordi Clos, Vanessa Fornis, Jaume Marcet, Miriam Nadal, Sergi Nogueras, José M. Lázaro, Francesc Orenes, Marc Parramon, Sandra Sarmiento, Anna Segura i Manel Tomàs **REDACTORA EN PRÀCTIQUES** Cristina Cañavera **REVISIÓ LINGÜÍSTICA** Lourdes Julià i Amèlia Casas **ASSESSORAMENT HISTÒRIC** Carles Santacana **COL·LABORACIÓ ESPECIAL** Louis van Gaal **ART I DISSENY** Anna Prats **COMPAGINACIÓ I MAQUETACIÓ** Anna Prats i Isaac Gimeno **FOTO DE PORTADA** Miguel Ruiz (FCB) **FOTOGRAFIA** Centre de Documentació i Estudis FCB, Miguel Ruiz (FCB), Àlex Caparrós (FCB), Germán Parga (FCB), Arxiu Seguí (FCB), Sport i David Julià **PUBLICITAT** FC Barcelona Departament Comercial i de Màrqueting **F** 93 496 36 72 **IMPRESSIÓ** Rotocayfo **TIRATGE** 136.800 exemplars **DIPÒSIT LEGAL** B-40053-02 **PAPER** Estucat mat ecològic lliure de clor de 70 g.

La publicació no es responsabilitza de les opinions expressades en les col·laboracions externes.
La redacció d'aquest número s'ha tancat el 30 de setembre del 2011.

HERETAT **Segura Viudas**

UBICADA AL FÈRTIL ENCLAVAMENT DEL PENEDÈS, HI TROBEM L'HERETAT SEGURA VIUDAS. Entre dos petits rius, l'Anoia i el Bitlles, s'hi estenen les cent vuitanta hectàrees de terres calcàries, permeables i amb bona retentiva, situades a una altura entre 150 i 500 metres. Una terra protegida per les muntanyes de Montserrat i influïda per la brisa del Mediterrani on els ceps creixen forts i sans, sense que els calgui cap mena de suport. Així ho demostra el fet que, en aquesta regió, s'hi ha elaborat vi des d'abans de l'arribada dels romans, cosa que la converteix en una de les àrees vinícoles més antigues de l'oest del Mediterrani. Fruit d'aquesta tradició de conreu de la vinya, el 1969 neix la marca Segura Viudas, actualment una de les marques espanyoles més premiades en tasts nacionals i internacionals. I, segurament, la que encarna millor l'esperit dels ceps, la pluja, el vent i el sol del Penedès.

Reservar visita a caves amb antelació - Ctra. BP2151 de Sant Sadurn d'Anoia a Sant Pere de Riudebitlles Km.5
08775 Torrelavit / Barcelona / Spain - GPS N41,43508 E01,74218 - Tel. 0034 93 891 70 70 / relaciones_publicas@seguraviudas.es
www.seguraviudas.com / www.diariodevina.com / www.facebook.com/heredadseguraviudas

el vi només es gaudeix amb moderació

UN ONZE FET A CASA L'èxit dels fonaments	6 ■	
L'ARRIBADA DE CESC Les fotos del primer dia	14	
L'ASSEMBLEA DEL 'SÍ' Llum verda a tots els projectes	16	
MARCELINHO HUERTAS Sang brasilera al Palau	20 ■	
SOM EL QUE MENGEM Repàs als últims projectes de la Fundació	28	
PARAULA DE PEP Discurs íntegre de Guardiola al Parlament	32 ■	
109 TÍTOLS Repàs exhaustiu al nostre palmarès	36	
PARLEM AMB... Gerard Quintana	40 ■	
QUÈ HA PASSAT Resum de l'activitat institucional	46	
EL DIRECTIU Jordi Monés	50 ■	
L'EX... Salvador Sadurní, el relleu de Ramallets	54	
QUINA NIT! El 40è aniversari de la inauguració del Palau	56 ■	
L'ENIGMA La seu del Gimnàs Solé	58 ■	
MARXANDATGE La motxilla més gran del món	63	

tota la informació del Barça a **www.fcbarcelona.cat**

PARTNERS PRINCIPALS

PARTNERS PREMIUM

PARTNERS OFICIALS

PATROCINADORS PRINCIPALS DE SECCIONS

BÀSQUET

HANDBOL

FUTBOL SALA

PATROCINADORS OFICIALS DE SECCIONS

HANDBOL

La foto de l'essència

Els jugadors, en aquesta imatge, són a sobre de la gespa dels jardins de la nova Masia. Però aquesta foto potser la veiem també a la gespa del Camp Nou o d'algun estadi dels rivals del Barça. No és cap miratge; són els 11 integrants de l'equip de Pep Guardiola que han passat pel futbol base blaugrana. Una imatge que resumeix una filosofia de futbol.

AL

DE FÚTBOL
TEMPORADA: 91-92

Nom del jugador XAVIER
1r Cognom HERNANDEZ
2n Cognom CREUS
Club F.C. BARCELONA

Núm.: 1001

Signatura del Jugador

Data de naixement 25/01/80

DNI Núm.: Núm: 3510

FEDERACIÓ CATALANA
DE FUTBOL

- 9 SET. 1999

TEMPORADA: 1999-2000

Nom del jugador: GERARD

1r. Cognom: PIQUE

2n. Cognom: BERNABEU

Club: F.C. BARCELONA

Nom: _____

Data de naixement: 10/2/02/1999

DNi Núm. _____

NIF: _____

INFANTIL

FEDERACIÓ CATAL
DE FUTBOL

Nombre PEDRO / 2 SET. 2004
1er Apellido RODRIGUEZ
2º Apellido LEDESMA
Fecha nacimiento 28 07 84
Núm. Doc. Identificación/DNI
Club FC BARCELONA
Nº 1001

J
U
V
E
N
I
L

FEDERACIÓ CATALANA
DE FUTBOL

Nombre SERGIO 1 SET. 2006

1er Apellido BUSCHETS

2º Apellido BURGOS

Fecha nacimiento 1 6 0

Núm. Doc. Identificación/DNI

Club FC BARCELONA

Nº -106 1999

Primer del Jugador

2772303068

J

REAL FEDERACIÓN ESPAÑOLA DE FÚTBOL

TEMPORADA 2008-2009

Apellidos: FONTAS PRAT

Nombre: ANDREU

D.N.I.: [REDACTED]

Club: F.C. BARCELONA B

F.Nac.: 14/11/1981

Fecha: 27/08/2008

FEDERACION CATALANA DE FUTBOL

N. 0020815000 - 11

AGO. 1995

NOMBRE: CARLOS
PUYOL
SAFORCADA
BARCELONA

FOTO

FECHA DE NACIMIENTO: 13/09/78

TEMPORADA: 95-96

05526

L'èxit des dels fonaments

Amb el retorn de Cesc i l'ascens de Thiago i Fontàs, els jugadors que han passat pel planter són majoria al Barça de Guardiola. Un onze íntegrament fet a casa

T Sandra Sarmiento i Jaume Marcet
F Miguel Ruiz - FCB

Fa uns anys semblava gairebé una utopia. Però amb esforç, paciència i talent s'ha assolit una fita històrica. El primer equip de futbol té una base sòlida del planter. Fins a 11 jugadors que parlen el mateix idioma. Gent formada a partir del bon tracte amb la pilota. I educada en valors com la disciplina, el treball, el sacrifici i el respecte. Aprenen l'ofici d'acord amb un model de joc i també de club. I se senten identificats i compromesos amb aquesta idea.

"Fixa't bé en les cares. En la seva mirada", diu Andoni Zubizarreta, que observa amb deteniment la fotografia conjunta dels 11 futbolistes de la primera plantilla que obre aquest reportatge. "Tinc la sensació que se senten orgullosos davant de la nova Masia. Feliços. Segur que han experimentat un munt de sensacions. Ells saben que ha estat molt difícil arribar a dalt de tot. A més, aquesta imatge per als que comencen és un estímul. Saben que és possible aconseguir el somni, però que hi ha un treball i esforç important al darrere. La foto és la pròpia conseqüència de la política del Club dels últims 20 anys i el moment històric del nou centre de formació".

Aquesta fotografia podria convertir-se en realitat? Podrien ser l'onze inicial del Barça en un partit oficial? Quan li fem aquesta pregunta a Tito Vilanova, l'ajudant de Guardiola somriu. El rostre de satisfacció és evident, però toca de peus a terra: "Nosaltres no farem mai un onze buscant aconseguir una

xifra de jugadors de casa, però tampoc ho podem descartar, ja que formen part de la nostra plantilla".

El que més enorgulleix Vilanova i Guardiola és comprovar el nivell dels jugadors fets a casa. "Si ens fixem en la resta de competidors, trobarem que alineen sovint un o dos jugadors del seu planter i nosaltres sovint en fem jugar set o vuit", afirma un Tito Vilanova que va compartir somnis a la Masia amb Guardiola i l'actual preparador físic Aureli Altimira quan era un adolescent: "En aquella època nosaltres vèiem com hi havia jugadors del planter al primer equip, però el que mai imaginàvem i ara succeeix és que els cracs han sorgit de casa".

TITO VILANOVA DESTACA QUE "ARA ELS CRACS HAN SORGIT DE CASA"

De Xavi a Cesc. Passant per Puyol, Valdés, Iniesta, Messi, Piqué, Busquets, Pedro, Thiago i Fontàs. Onze de planter. Ells simbolitzen l'ànima culer. L'estima a un colors. Són el final d'un trajecte llarg. Un curs de maduració cuinat a foc lent. I que té com a punt de partida la Masia de Can Planes. La casa de pagès del segle XVIII que el president Josep Lluís Nuñez va convertir en residència de joves esportistes. Guillermo Amor va ser un dels primers jugadors formats a la Masia que van jugar al primer equip. Ara dirigeix el futbol formatiu. "El Barça és un club de cor, de sentiments. Vaig començar la carrera de ben petit i he passat per tots els estadis. I ara tinc l'oportunitat

han sorgit de casa".
De Xavi a Cesc.
Passant per Puyol,
Valdés, Iniesta,
Messi, Piqué, Bus-
quets, Pedro, Thiago
i Fontàs. Onze de
planter. Ells simbo-
litzen l'ànima culer.

**SEGELL
BARÇA**

XAVI HERNÁNDEZ

Procedència
Jabac Can Jofresa

Temporades al planter
1991-98

Debut al 1r equip
18-8-98
Mallorca-FCB

Entrenador
Louis van Gaal

CARLES PUYOL

Procedència
La Pobla

Temporades al planter
1995-99

Debut al 1r equip
2-10-99
Valladolid-FCB

Entrenador
Louis van Gaal

de treballar en una àrea molt bonica, molt passional i molt vocacional", comenta emocionat. Amor estima la seva feina i es veu reflectit en els nois que ara inicien el camí. "El futbol formatiu és un treball silenciós, de molta paciència. I sobretot una feina d'equip que es va iniciar fa molts anys".

Guillermo Amor, amb el suport d'Albert Puig, són els encarregats de supervisar cadascun dels tècnics que han d'inculcar l'ADN Barça. Un llenguatge diferent al de la resta. Oriol Tort, l'emblemàtic mestre del planter blaugrana el va posar en marxa i Guardiola l'ha convertit en una obra que el món sencer contempla amb admiració. Un

model que, com diu sempre el director del futbol professional Andoni Zubizarreta, "no es discuteix, l'objectiu al primer equip és guanyar però tan o més important és com arribar al resultat final".

Fran Sánchez és un dels tècnics amb més experiència al planter. Acumula 15 anys treballant amb els més petits. Va entrenar Piqué i Cesc a l'Aleví A com a ajudant de Rodolf Borrell i Thiago al Cadet B ja com a màxim responsable. "Els inculquem aquest estil ofensiu, aplicant tots els conceptes. Han de saber que la pilota és la que ha de córrer, no el jugador. I també els diem que han d'intentar sempre fer el camp gran, ocupar tot l'espai, no voler arribar a la porteria contrària de qualsevol manera o recuperar la pilota a prop de la porteria".

La formació: objectiu prioritari

Els partits són la classe pràctica de les idees que s'han treballat durant la setmana. Independentment del resultat. Perquè l'objectiu principal del futbol base ha de ser la formació, insisteix Fran Sánchez. "El Club no ens valora per si guanyem o no guanyem. La nostra missió és la de millorar les virtuts de cada jugador i potenciar les seves qualitats sempre lligades a la nostra manera d'entendre el futbol. Ara bé, som el Barça i quan anem a competir, anem a guanyar". Una resposta que va lligada al parer de l'Entitat. "Primer hem de formar persones i

jugadors. Això és el més important", començava Guillermo Amor. "Però, per norma i pel nivell de futbolistes que tenim, en moltes ocasions guanyarem. Però la nostra tasca és formar jugadors de cara al futur".

Piqué, Cesc i Messi es van formar al futbol base del Club. Van créixer plegats i van coincidir en una generació, la del 87, per molts considerada com una de les millors fornades de l'Entitat. Tito Vilanova va ser testimoni del naixement d'una entesa de la que ara tots els culers gaudeixen al Camp Nou. Vilanova va dirigir el Cadet B de la temporada 2001/02

agafant el relleu d'Albert Benaiges. D'aquell equip Vilanova recorda que "Piqué era un central molt atrevit i amb una tècnica sensacional, Cesc un '4' diferent amb una arribada increïble i Messi després de resoldre uns problemes burocràtics que no li permetien jugar, va acabar aquell curs com el millor de l'equip". Un grup extraordinari que a més del seu talent futbolístic van aconseguir sorprendre Vilanova en un aspecte clau: "El que més destaco de tots ells i que ja tenien en aquella època és el gen competitiu. Aquí s'eduquen en un estil molt definit des de ben petits,

"GRÀCIES AL CLUB PER FORMAR-NOS"

Per arribar a la nova Masia des dels vestidors del primer equip no cal fer un camí gaire llarg. Menys d'un minut a peu és la distància que hi ha des de dos dels punts més emblemàtics de la Ciutat Esportiva. Un recorregut que van cobrir sense parar de riure i fer bromes. Valdés, més seriosament, reflexionava en veu alta mentre el grup era fotografiat: "Gràcies al Club per formar-nos". Una declaració que evoca gratitud i orgull per haver-se format com a jugadors i persones sota la tutela de la Masia. Tots coneixien la nova residència i, per tant, tenien motius per elogiar-la. "Que bé que s'ho passaran aquí els nois!", murmurava Xavi, mentre Puyol i Busquets jugaven al futbolí situat als jardins davant de la façana. Se sentien còmodes, eren a casa.

VÍCTOR VALDÉS

Procedència
PB Cinc Copes

Temporades al planter
1991-93 i 1995-2002

Debut al 1r equip
01-09-2002
FCB - At. Madrid

Entrenador
Louis van Gaal

ANDRÉS INIESTA

Procedència
Albacete

Temporades al planter
1996-02

Debut al 1r equip
29-10-2002
Bruges - FCB

Entrenador
Louis van Gaal

LIONEL MESSI

Procedència
Newell's old Boys

Temporades al planter
2000-04

Debut al 1r equip
16-10-04
Espanyol - FCB

Entrenador
Frank Rijkaard

però a més s'impregnen d'una atmosfera guanyadora que els fa molt fàcil suportar la pressió que envolta el Club”.

L'educació com a clau de l'èxit

Al camps d'entrenament de la Ciutat Esportiva formen les futures promeses. Però, de ben segur, l'èxit futbolístic va lligat als estudis. A l'educació en valors. Carles Folguera, exporter del Barça d'hoquei patins, dirigeix la Masia des del 2001. Va veure créixer dos dels

FOLGUERA: “EL PRIMER EQUIP TRANSMET HUMILITAT, RESPECTE I TREBALL”

capitans del primer equip com Iniesta i Valdés. Dos futbolistes que representen l'esforç, el compromís, la disciplina, el respecte. “Quan coincideixo amb ells és com si el temps no hagués passat. Hi ha molt bona sintonia. Parlem d'altres coses però no s'obliden del que van viure en aquelles quatre parets”, diu Folguera, satisfet. “El Club dóna molta importància a l'educació. Molta. Formem futbolistes però també formem persones. Han de fer compatibles les hores d'entrenament amb la formació intel·lectual. D'aquesta manera cultives una disciplina, uns hàbits de comportament. Si ho aboques tot en la pota esportiva i et falla, la patacada és molt important”.

Folguera se sent orgullós quan veu que la base del primer equip és formada a la casa i sobretot es desfà en elogis cap als nois del B: “Els jugadors del primer equip, ja sigui al

PER ZUBI, “EL MÉS IMPORTANT PEL PEP ÉS MIRAR PRIMER A CASA”

camp com a la sala de premsa, transmeten els valors de la humilitat, el treball, el respecte sempre al rival. I el missatge arriba als nois del planter. I dels del Barça B, que encara

estan més a prop dels xavals, n'hi ha 12 o 14 amb títol universitari. Això era impensable fa uns anys. I ens va molt bé per als que estem treballant a la Masia”.

Folguera ja fa setmanes que s'ha traslladat a la nova residència. Ell ha viscut des de dins tot el procés. El nou Centre de Formació Oriol Tort barreja funcionalitat i tradició. Un edifici de quasi 6.000 m² que disposa d'habitacions

capitans del primer equip com Iniesta i Valdés. Dos futbolistes que representen l'esforç, el compromís, la disciplina, el respecte. “Quan coincideixo amb ells és com si el temps

no hagués passat. Hi ha molt bona sintonia. Parlem d'altres coses però no s'obliden del que van viure en aquelles quatre parets”, diu Folguera, satisfet. “El Club dóna molta importància a l'educació. Molta. Formem futbolistes però també formem persones. Han de fer compatibles les hores d'entrenament amb la formació intel·lectual. D'aquesta manera cultives una disciplina, uns hàbits de comportament. Si ho aboques tot en la pota esportiva i et falla, la patacada és molt important”.

Folguera se sent orgullós quan veu que la base del primer equip és formada a la casa i sobretot es desfà en elogis cap als nois del B: “Els jugadors del primer equip, ja sigui al camp com a la sala de premsa, transmeten els valors de la humilitat, el treball, el respecte sempre al rival. I el missatge arriba als nois del planter. I dels del Barça B, que encara

Sport

LA LLEVA DEL MINI. SE'N RECORDEN?

Johan Cruyff ja apostava pel planter en la seva etapa com a entrenador blaugrana. Amor, Guardiola, Ferrer o Sergi Barjuan eren indiscutibles en les alineacions. De fet, la situació actual té un precedent similar. El curs 1995/96 la plantilla estava integrada per 12 jugadors de la base i va viure el seu punt culminant en un partit de Lliga al camp del Betis. Un 7 d'octubre del 1995 Cruyff va fer un 11 amb 8 jugadors formats a la Masia: Busquets, Ferrer, Sergi, Velamazán, Roger, Òscar, Lluís Carreras i Juan Carlos Moreno. I va acabar amb 11 de la casa amb l'entrada de Guardiola, De la Peña i Celades. El Barça va guanyar 1-5. 11-1.

DUES PORTADES

Entre aquestes dues portades hi ha tres anys de diferència. La nova Masia ha estat un projecte del FC Barcelona que la REVISTA BARÇA sempre ha volgut seguir de prop. Aquella portada del 2008 té la seva continuïtat amb aquest reportatge, en què es recullen els fruits de la feina ben feta. Una residència de primer nivell per a un equip amb gent de casa.

GERARD PIQUÉ

Procedència
Torneig social FCB

Temporades al planter
1997-2003

Debut al 1r equip
13-08-2008
FCB - Wisla

Entrenador
Josep Guardiola

PEDRO RODRÍGUEZ

Procedència
San Isidro

Temporades al planter
2004-08

Debut al 1r equip
29-10-2002
Bruges - FCB

Entrenador
Frank Rijkaard

SERGIO BUSQUETS

Procedència
Jabac Can Jofresa

Temporades al planter
2005-08

Debut al 1r equip
13-09-08
FCB - Racing

Entrenador
Josep Guardiola

individuals i que acull 80 residents. “Tenen molta més llum, espais més grans, més aules de formació i sobretot hem millorat molt en la gestió del temps”. És la nova fàbrica de somnis culers. “El nou centre ens ajuda al procés”, assegura Andoni Zubizarreta. “Dóna resposta a totes les necessitats. Ens dóna més recursos i una base interessant”. A més, està a tocar dels camps d'entrenament i del primer equip. Un estímul important.

“La nova Masia els dóna força i més ara que hi ha tants jugadors de casa”, assegura Guillermo Amor. “Existeix una molt bona relació quan pugen a entrenar-se amb els grans perquè ells també ho han viscut i es crea un

Aquest fet, lluny de desmoralitzar-los, va ser una motivació “per treballar dur i no rendir-se mai: ells són l'exemple que no cal pujar amb 17 o 18 anys, que la paciència és un gran valor”. La ruta marcada per arribar al primer equip és diferent en cada cas, Leo Messi va iniciar un camí fulgurant (debuta amb 17 anys), que van seguir Bojan i Giovanni, però en altres casos l'ascens és una llarga cursa per etapes. Puyol, Busquets, Pedro o Fontàs no van ser nens prodigis. De fet, tots ells coincideixen en el fet que van arribar a les categories inferiors en època juvenil, una edat en que Xavi o Messi ja actuaven a Primera Divisió i ja sumaven títols professionals. Però el seu pas pel

Entrenador del FC Barcelona (1998-01/2002-03)

VAN GAAL

Orgullós dels 4 capitans

Sempre han pujat joves del planter al primer equip, però encertar-la o no depèn del talent, de l'època i una mica també de l'atzar. Jo vaig fer debutar Xavi, perquè el meu capità, Pep Guardiola, es lesionava sovint. Vaig tenir el valor d'apostar per ell però després tot el mèrit és de Xavi i de la seva qualitat. El mateix passa amb Puyol, Valdés i Iniesta. Ells protegeixen la cultura del Club i el seu compromís és natural.

“Tots ells protegeixen la cultura del Club i el seu compromís és natural. Sento que he pogut contribuir al seu èxit”

Han estat educats en una mateixa filosofia i ara tothom gaudeix amb el futbol del Barça. Guardiola també ha crescut amb el mateix model. Tothom se sent orgullós del FC Barcelona i la diferència amb la resta de clubs és que fa molts anys que treballen amb el planter en una mateixa idea de joc. I no han canviat mai. Jo no m'hauria imaginat mai que aquests quatre jugadors ara serien els líders de l'equip. Xavi era molt tímid, però quan tenia 18 anys ja dominava l'escenari d'un partit. El seu estil no ha canviat però sí la seva personalitat. En canvi, Puyol va estar a punt de sortir del Club i jo li vaig dir que treballant podia tenir un lloc a l'equip. Les qualitats de Xavi són innates i Puyol les ha desenvolupat amb els anys, però és una persona fantàstica i un exemple per als seus companys. Li tinc un gran respecte. Em sento orgullós de tots ells i sento que he pogut contribuir al seu èxit.

JUGADORS DEL PLANTER AL PRIMER EQUIP

Temp. 2011/12 Guardiola		11	Temp. 2003/04 Rijkaard		8
Temp. 2010/11 Guardiola		10	Temp. 2002/03 Van Gaal		7
Temp. 2009/10 Guardiola		9	Temp. 2001/02 Rexach		6
Temp. 2008/09 Guardiola		9	Temp. 2000/01 Serra Ferrer		9
Temp. 2007/08 Rijkaard		9	Temp. 1999/00 Van Gaal		6
Temp. 2006/07 Rijkaard		8	Temp. 1998/99 Van Gaal		8
Temp. 2005/06 Rijkaard		8	Temp. 1997/98 Van Gaal		9
Temp. 2004/05 Rijkaard		9			

vinclle familiar molt necessari”. Una opinió que comparteix Fran Sánchez: “Els petits veuen que si treballen i s'esforcen poden tenir la possibilitat d'anar escalant categories. És una injecció de confiança”.

Qualsevol promesa de la Masia té molts miralls en els quals fixar-se per comprovar que el seu somni no és una utopia. En aquest aspecte, l'ascens al primer equip de Busquets i Pedro de la mà de Guardiola ha estat molt beneficiós, segons confessa Tito Vilanova: “Estem parlant de dos jugadors que quan actuaven al futbol base no estaven assenyalats com a jugadors amb nivell de primer equip”.

Juvenil A, Barça C i Barça B també els va portar al primer equip, encara que no fos d'una manera tan cridanera.

El Club tracta amb devoció i amb molta cura el planter. Un planter que no té fi i que viu la seva etapa més gloriosa al primer equip. “Això és un procés continu en què existeix la convicció per part del Pep que el més important és mirar primer a casa abans que a fora”, recorda Zubizarreta. El resultat són 11 jugadors formats a la base que han seguit camins diferents per arribar al cim però que tots tenen tècnica, talent i parlen el mateix idioma futbolístic. Un ADN que ha convertit el Barça en una espècie única.

THIAGO ALCÁNTARA

Procedència
Eureka

Temporades al planter
2005-11

Debut al 1r equip
17-05-2009
RCD Mallorca - FCB

Entrenador
Josep Guardiola

ANDREU FONTÀS

Procedència
Girona

Temporades al planter
2007-11

Debut al 1r equip
31-08-09
FCB - Sporting Gijón

Entrenador
Josep Guardiola

CESC FÀBREGAS

Procedència
Mataró

Temporades al planter
1998-2003

Debut al 1r equip
17-08-11
FCB - R. Madrid

Entrenador
Josep Guardiola

**"ENTRENANT-ME BÉ I MENJANT SA, PUC ARRIBAR
A GUANYAR LA CHAMPIONS."**

Gerard Piqué
Lliga de Campions 2008/09 i 2010/11

**FUNDACIÓ
FCBARCELONA**

**SOM EL QUE
MENGEM**

INFORMA-TE'N A **somelquefem.cat**

FUNDACIÓ FCBARCELONA

Foundation
for Science, Health
and Education

13A 04

13A

13A 14

13A

13A 17

13A

08

▶ 13A

12

▶ 13A

16

19

AQUEST ÉS UN DIA QUE NO
OBLIDARÉ MÉS.

UNA ABRAÇADO A TOTS ELS SOCIS
I ALS LECTORS DE LA REVISTA BARÇA

C. FÀBREGAS.

CESC TORNA A CASA
El seu primer dia, en imatges

Sí rotund a l'Assemblea

Èxit de participació en una Assemblea que va servir per fer balanç i per tractar tres temes claus: Qatar, 'Camp Nou sense fum' i Grada d'Animació. Els compromissaris van votar afirmativament a tot

T Jordi Clos

F Miguel Ruiz -FCB i Àlex Caparrós - FCB

En paraules del president Sandro Rosell, l'Assemblea General Ordinària del 2011 va erigir el Barça, de nou, en "un exemple d'entitat democràtica i participativa". Més de 900 socis compromissaris van ser presents el 24 de setembre al Palau de Congressos de Barcelona per escoltar, proposar i debatre les accions de la Junta Directiva en matèria econòmica, patrimonial, social i institucional. Tant les que corresponien a l'exercici anterior com les de futur.

L'Assemblea, celebrada la tarda prèvia al Barça-Atlètic de Madrid -la diada de la Mercè- per fomentar l'assistència, va començar amb un emotiu repàs del president Sandro Rosell a un exercici inoblidable. Amb el

suport d'una presentació multimèdia, va repassar una "temporada històrica", en què el Barça va assolir 16 títols. Més enllà dels èxits, el màxim dirigent es manifestava orgullós pels valors que transmet el Club en la victòria i en la derrota. "El repte de la Junta és mantenir l'excel·lència esportiva i fer-la extensiva als diferents àmbits de gestió", va assegurar Rosell davant dels compromissaris.

Un dels punts en què va posar més èmfasi va ser en la finalització de les obres de la Masia i, sobretot, en la suspensió de la requalificació dels terrenys del Miniestadi, "perquè és fonamental per al nostre creixement a les Corts". En la mateixa línia, va informar de la compra de la parcel·la de la Ciutat Esportiva adjacent al pavelló per fer-hi instal·lacions esportives.

Els socis compromissaris van aprovar els tres temes clau proposats per la Junta.

RATIFICAT L'ACORD AMB QATAR

El vicepresident Javier Faus va explicar les xifres del contracte amb Qatar Sports Investment (QSI), que suposen uns ingressos de 165 milions d'euros per al Club en els pròxims cinc anys, més 5 i mig en cas de guanyar una Champions. A canvi, el Barça lluirà a la samarreta la imatge de Qatar Foundation, que depèn directament de QSI i que "promou projectes socials, educatius, d'investigació i científics", en paraules de Faus. El mandatari va enumerar set condicions innegociables que la Directiva va imposar abans de tancar l'acord: compatibilitat amb els valors del Barça, amb Unicef, que fos la samarreta millor pagada del món, una absoluta seguretat de solvència amb un aval bancari, tancament immediat, un pagament rellevant a la temporada 2010/11 (va ser de 15 milions) i cinc anys de durada. La proposta va tenir la resposta de 697 vots a favor, 76 en contra i 36 en blanc per part de l'Assemblea.

PAS ENDAVANT VERS LA GRADA D'ANIMACIÓ

La proposta de formació d'una grada d'animació en un dels gols del Camp Nou va obtenir un 56% dels vots després d'un ampli debat entre els compromissaris. Pel vicepresident responsable de l'Àrea Social, Jordi Cardoner, "l'objectiu és crear un espai model·lic, que arribi a ser un referent mundial i, a la vegada, transmeti els valors del barcelonisme arreu del món". Aquesta grada comptaria amb un aforament per a 14.000 socis i estaria constituïda sobre tres eixos: "Barcelonisme, catalanisme i civisme". Al mateix temps, Cardoner va indicar que la implementació del projecte no tindrà data fins que "hi hagi les màximes garanties de seguretat i rebi l'autorització pertinent dels Mossos d'Esquadra".

D'altra banda, Sandro Rosell va ressaltar que, amb la Directiva, "hem tret la política del Club". I va afegir: "Som catalans i catalanistes, però no som d'un color ni d'un altre, ni de dretes ni d'esquerres. Som socis del Barça i no ens interessa que la política vulgui manar el Club".

En l'aspecte econòmic, els compromissaris van donar llum verda massivament als comptes de la temporada anterior i al pressupost per a aquest nou curs. El vicepresident Javier Faus va exposar unes pèrdues de 9,3 milions

DESPRÉS D'UNS INGRESSOS RÈCORD, ES PREVEUEN UNS BENEFICIS DE 20 MILIONS

d'euros (14,8 menys dels previstos), fruit del rècord dels 473 milions en ingressos i a una reducció important de les despeses. Aquesta xifra, que suposa un augment d'un 14%,

es va assolir a conseqüència de l'obtenció de la Lliga de Campions, l'increment del taquillatge al Camp Nou i el màrqueting. El dirigent va recalcar que el Barça és l'entitat esportiva amb uns ingressos més alts del món i que, seguint regulant la despesa, "pot ser sostenible a partir de la propera temporada". En aquest sentit, un 94% dels compromissaris van donar el seu suport al pressupost corresponent en el present exercici, que preveu uns beneficis de 20,1 milions després d'impostos. "És treballat i realista. Elaborat amb responsabilitat i amb criteris de màxima prudència", va assenyalar el director general Antoni Rossich.

L'Assemblea també va poder opinar sobre tres dels temes més recurrents de l'actualitat culer, com són l'acord de patrocini amb Qatar

Sports Investment, la regularització de la campanya *Camp Nou sense fum* i la creació de la Grada d'Animació. El portaveu de la Junta, Toni Freixa, va recordar que les consultes no eren obligatòries a nivell estatutari. De fet, l'Assemblea del 2003 ja havia autoritzat la inclusió de publicitat a la samarreta del primer equip. "És simplement una qüestió de respecte i de consideració a la voluntat dels socis. Hem constatat que hi volen dir la

seva i el nostre interès és que tinguin sempre l'última paraula", declarava Freixa dies abans de l'Assemblea.

Els compromissaris van votar a favor majoritàriament en els tres apartats. Al llarg d'una intensa jornada van tornar a situar al lloc que es mereix l'Assemblea. Més de set hores de barcelonisme constructiu i plural. Una festa culer arrodonida amb la sensacional golejada del Barça contra l'Atlètic (5-0).

El president Sandro Rosell, en un moment del seu discurs durant l'Assemblea.

CAMP NOU, ESPAI LLIURE DE FUM

Durant la temporada passada, la Junta va recomanar que no es fumés a la graderia de l'Estadi per mitjà de la iniciativa *Camp Nou sense fum*. El 24 de setembre aquesta recomanació es va convertir en una normativa del Club, després de la votació afirmativa del 80,7% dels compromissaris. El directiu responsable de l'Àrea Mèdica i de Rendiment, Jordi Monés, va dir que la Directiva és "sensible" amb aquest tema "per coherència amb la salut, amb l'esport i per respecte als altres". A més, va destacar que la normativa ja s'aplica en estadis d'altres països i que la FIFA "advoca pel futbol lliure de fum". Segons Monés, el Camp Nou ho serà "progressivament en un termini d'un o dos mesos".

Europe's
Best Airline

A STAR ALLIANCE MEMBER

DESTINACIÓ: LA GLÒRIA

Estem orgullosos de ser al costat del FC Barcelona en el seu viatge cap a la glòria.

FCBARCELONA
més que un club

TURKISH
AIRLINES

PREMIUM PARTNER OF FC BARCELONA

MARCELINHO HUERTAS

Talent pel bàsquet, passió pel futbol

El brasiler Marcelinho Huertas,
que admira Messi, aterra al Palau
amb una ambició sense límits

T Oriol Bonsoms F Àlex Caparrós - FCB

Marcelinho Huertas es va convertir en el base que Xavi Pascual, entrenador del FC Barcelona Regal, buscava després de la marxa de Ricky Rubio als Minnesota Timberwolves de l'NBA. Aquest amant del futbol, com a bon brasiler, serà l'encarregat de dirigir l'equip per repetir els èxits de les darreres temporades.

En un país on el futbol és l'esport rei per excel·lència, no és gaire habitual que un jove de São Paulo vulgui dedicar-se a practicar-ne

un altre de no tan reconegut. Però Marce va triar el bàsquet. Tot i que el seu avi hi havia jugat, així com també a handbol –va ser un dels importadors de l'esport al Brasil– el seu amor per la cistella li va arribar del seu germà gran Felipe. Marcelinho encara recorda les mitges parts d'aquells partits. Era el seu moment, el moment on esbargir-se i llançar a cistella “amb una pilota molt gran”. “Amb prou feines arribava a cistella”, explica el nou base blaugrana. Una història similar a la d'un altre crac del món de la cistella, Juan Carlos

Navarro. Ara, tots dos compartiran vestidor al Barça Regal.

La seva relació d'amor amb el FC Barcelona ve de llarg. L'arribada de Romário de Souza Faria a l'equip que aleshores entrenava Johan Cruyff va fer que el jove Marcelinho es decantés pels colors blaugrana. Més tard, aquesta passió es va veure incrementada amb els fitxatges d'altres brasilers de renom com Ronaldo, Rivaldo i Ronaldinho.

El futbol és una de les seves passions. I el Camp Nou no és nou per a ell. Quan jugava a Badalona era un habitual de l'Estadi, però ara que forma part de la família blaugrana assegura que farà "tot el possible" per poder gaudir de l'equip de Pep Guardiola sempre que li sigui possible durant aquest any. Reconegut fan de Pelé, no dubta a l'hora d'afirmar que el millor jugador del món actualment és l'argentí Lionel Messi. "El que fa Messi a cada

partit és increïble. És un fora de sèrie. Està a un altre nivell", un compliment no gaire habitual de sentir en boca d'un brasiler a l'hora de reconèixer els mèrits d'un argentí. Però els fets cauen pel seu propi pes i a Marce li cau la baba quan veu jugar al de Rosario. El que més admira de Messi, però, és la seva actitud i la manera de comportar-se, tant dins com fora del camp. Està segur que seguirà guanyant trofeus individuals, però el que desitja és que ho faci només amb el FC Barcelona. Amb la selecció argentina no li desitja tants èxits. Seria un mal senyal per al Brasil.

Sens dubte, un dels records que té més vius és el gol que va fer Messi al partit de Copa del Rei davant del Getafe. L'eslalom des del migcamp sorteja rivals fins a aconseguir el gol és un dels records futbolístics més vius del base del Barça Regal: "Aquell gol em va quedar marcat. Recordo com la gent no celebrava

el gol. Es duïen les mans al cap, sense creure el que havien vist. No havia vist mai aquest tipus de reacció al públic. Va ser increïble”.

Però a banda del futbol, una altra de les seves passions és la música. En el seu iPod s'hi pot trobar des de música espanyola, passant per la italiana, l'electrònica, el rock i, evidentment, música del seu país. La samba i la música popular brasilera són una constant per a aquest jugador que enyora el Brasil natal, però que ha trobat en Barcelona una ciutat molt semblant a São Paulo. La família i els amics són un pilar fonamental per a ell i és conscient que els seus pares s'estaran llargues temporades a Barcelona per compartir aquest recorregut professional. I quan no hi siguin, el telèfon i la tecnologia l'aproparan als seus. La sensació d'aïllar-se de tot i relaxar-se del dia a dia l'aconsegueix escoltant música a casa.

Huertas serà el segon brasiler que jugarà

a la secció de bàsquet després del pas de l'aler-pivot Anderson Varejao, que va fer-ho durant gairebé tres temporades al Club i on va aconseguir, entre altres títols, la primera Eurolliga de la història del bàsquet blaugrana. Varejao, de qui els aficionats culers encara ara tenen un gran record, va recomanar-li de fer el pas de deixar Vitória i venir a Barcelona. “Espero deixar la mateixa empremta que va deixar l'Anderson entre els aficionats del Barça”, afirma el brasiler. Tota una declaració de principis.

Un dels objectius de Marcelinho és millorar cada dia i comprovar com la seva arribada a Barcelona és el pas definitiu a la seva carrera professional, després d'haver passat pel Joventut, Bilbao, Bolonya i Baskonia. “Tots els jugadors han de millorar sempre, independentment de l'edat que tinguin. Es pot aprendre de tot el món”, afirma el base. Marcelinho ha deixat bons amics en tots els

llocs on ha jugat. Fins i tot la temporada que va jugar a Itàlia i les coses no van rutllar com ell havia esperat, també va tenir aspectes positius. La seva implicació amb l'equip va ser extraordinària i va aprendre l'italià a les poques setmanes d'estar a Bolonya. Huertas pot presumir de parlar portuguès, castellà, anglès i italià. El català l'entén, malgrat que encara no s'hi atreueix.

Una de les millors notícies un cop concretat el seu fitxatge pel Barça Regal és el fet de tenir al mateix equip un jugador com Juan Carlos Navarro. “És el millor jugador d'Europa i, afortunadament a partir d'ara, només l'hauré de defensar als entrenaments. És un referent en l'àmbit mundial avui en dia”, opina l'“11” blaugrana. Amb aquests companys, els objectius amb el seu nou equip són molt clars: “Vull guanyar-ho tot. No em conformo amb només un títol. Vull la Copa, la Lliga i l'Eurolliga”.

ELS PREMIS DEL JUGADOR

Amb la selecció del Brasil

- 2005.** Torneig de les Amèriques: Or.
- 2006.** Campionat Sud-americà: Or.
- 2007.** Jocs Panamericans: Or.
- 2011.** Torneig de les Amèriques: Plata.

Amb clubs

- 2005/06.** DKV Joventut, campió FIBA Eurocup.
- 2009/10.** Caja Laboral, campió ACB.

Marcelinho Huertas, durant la seva primera final amb el Barça Regal, contra el FIATC Joventut.

ELS EQUIPS DE MARCELINHO A EUROPA

DE 2004/05
A 2006/07

2007/08

2008/09

DE 2009/10
A 2010/11

Sempre hi ha un motiu pel qual brindar.
Nosaltres en tenim 125.

125 anys

El patrimoni és futur

El Club vol potenciar les inversions patrimonials per tal de garantir la independència i estabilitat econòmica en els propers anys. El nou Palau, la remodelació de l'Estadi i l'Espai Barça, a l'agenda

T Roger Bogunyà F Arxiu FCB

La gestió del patrimoni del FC Barcelona enfoca nous objectius. La solució no passa per vendre, sinó per recuperar patrimoni per a usos esportius. S'està treballant en un nou Palau Blaugrana i en la remodelació del Camp Nou, instal·lacions situades dins del futur Espai Barça, el recinte social que pretén obrir-se a la ciutat i enfortir la relació amb el barri de les Corts. S'han aturat els plans de requalificació del Miniestadi i l'actual Junta Directiva aposta per invertir en patrimoni i adquirir-ne. Es vol créixer. "Un Barça fort patrimonialment és la millor

garantia per a la seva independència", explicava fa poques setmanes el directiu responsable de l'Àrea Econòmica i Estratègica, Jordi Moix. El Club ha actuat en conseqüència recuperant una parcel·la venuda anys enrere a la Ciutat Esportiva de Sant Joan Despí.

Reserva patrimonial obligatòria

Tenir patrimoni garanteix independència i, alhora, atorga una estabilitat econòmica que pot ser decisiva en el futur. Qui sap quan duraran els millors anys -esportivament parlant- de la història del Club. És per aquest

LES CORTS

Nou Palau: s'ubicarà en els terrenys de l'Espai Barça. S'està treballant amb diferents operadors amb experiència en pavellons *indoor* d'última generació a Europa per tal de validar la seva viabilitat. Cap a finals del curs 2011/12 es preveu tenir aquestes conclusions per, d'aquí a un any, iniciar la construcció, que podria acollir esdeveniments en el curs 2015/16.

A l'**Espai Barça** es concentrarà el gruix de les activitats adreçades als socis: seu social, activitat hotelera, auditori, gimnàs, oficines, botiga i restauració. L'objectiu és obrir-lo a la ciutat i fer-lo permeable amb el barri de les Corts. Es podria ampliar l'aparcament subterrani.

Camp Nou: el repte és impulsar una remodelació sostenible, prioritant el confort per als socis i la millora dels serveis i de les prestacions per obtenir un millor rendiment.

CIUTAT ESPORTIVA

S'estan acabant les obres de l'**edifici C2**, adjunt al pavelló, per acollir els Serveis Mèdics i els despatxos dels tècnics de l'Àrea de Futbol Professional i Formatiu. El pressupost és de 2,4 milions d'euros.

S'ha recuperat la **parcel·la annexa** al pavelló, venuda per 21 milions d'euros a MCM, dels quals s'havien cobrat 1,5, que ja s'han tornat. S'està treballant en la possibilitat de fer un nou pavelló d'entrenament per a les seccions, amb tres pistes poliesportives i un magatzem general.

El sostre edificable recuperat amb aquesta operació s'aplicarà a la mateixa Ciutat Esportiva: al nou Miniestadi i a una reserva per a usos futurs, com una possible Masia per a les seccions.

La nova Masia, operativa des del juliol, ha tingut un cost de construcció de 8,8 milions d'euros, en una superfície de 5.883,20 m². L'edifici té cinc plantes, tres de les quals estan destinades al planter, i dues es reserven per a usos futurs.

**SEGUEIX A LA
PÀGINA SEGÜENT,
CAN RIGAL
I VILADECANS**

CAN RIGAL**3**

Són terrenys adquirits el 1997, en un àmbit de transformació amb qualificació de serveis tècnics (subestació elèctrica), equipaments i zona verda.

Actualment, l'estimació dels drets de sostre del Club estan al voltant de 20.000 m² de sostre residencial lliure, un cop descomptada la venda de 10.000 m² de sostre feta l'any 2005. Les obligacions per costos d'urbanització serien d'uns 20 milions d'euros. A hores d'ara, està en discussió el cost del trasllat de la subestació.

VILADECANS**4**

Hi ha dos terrenys que són propietat del Club, d'unes superfícies de 272.130 m² (Reguerons) i 278.544 m² (Filipines-Remolar), respectivament.

La darrera inversió, feta el 2008, és de 18 milions d'euros, una xifra no defensable segons la Junta actual. De fet, la ubicació dels terrenys és sensible per qüestions mediambientals.

S'estudia impulsar una estratègia sostenible i reubicar els drets d'aprofitament del FC Barcelona fora d'aquest àmbit.

motiu que, en la mateixa línia indicada per Moix, el vicepresident econòmic Javier Faus va apuntar una proposta de canvis en els Estatuts que incorpori una reserva patrimonial obligatòria a cada temporada. Un percentatge de les vendes del Club es destinaria obligatòriament a un fons de reserva per a

les inversions a les Corts.

**ELS ESTATUTS
PODRIEN
INCORPORAR
UNA RESERVA
PATRIMONIAL
OBLIGATÒRIA**

És a dir, dedicar una part dels beneficis que s'obtenen anualment en la inversió de patrimoni. "Considerem que el patrimoni del

Club és el futur del Barça. Tenim clar que el pròxim gran salt del club haurà de ser el patrimonial", afirmava Faus, que creu que cal un esforç tot i la difícil situació econòmica actual. "El Club ha de continuar invertint i no aturar-se. Proposarem, igual que ja es fa amb la Fundació des de fa 10 anys -cap on

es destinen el 0,7% dels beneficis anuals-, que hi hagi un tant per cent de les vendes del Club que vagin a parar a inversions en instal·lacions nostres", especialment a l'àrea de les Corts, segons va explicar el vicepresident. Faus va parlar d'unes xifres d'entre el 2% i el 4%, cosa que suposaria "el primer granet de sorra" per a una futura millora de les instal·lacions ubicades al barri de les Corts.

L'exemple de Sant Joan Despí

De moment, la Junta Directiva està estudiant diverses fórmules perquè el nou Palau Blaugrana, l'Espai Barça i també una part de la despesa enfocada a la remodelació del nou Camp Nou es financi sense distreure recursos ordinaris, a través de concessions i finançament extern. "Les nostres inversions han de tenir en compte tres factors: l'esport, la massa social i el rendiment econòmic. Cada inversió ha de complir, com a mínim, amb una o dues d'aquestes prioritats. Si

la inversió compleix amb els tres requisits, perfecte", explicava Moix.

En total, durant la temporada 2010/11, el FC Barcelona va destinar més d'11 milions d'euros en inversions de patrimoni. Gairebé la meitat d'aquesta quantitat va anar a parar a les obres de construcció de la nova Masia,

ubicada a Sant Joan Despí i totalment operativa des del mes de juliol. Per la Junta, és el millor exemple que es pot seguir. "Els terrenys on és la Masia els va com-

**AQUESTA
TEMPORADA
S'HAN
DESTINAT MÉS
D'11 MILIONS
EN PATRIMONI**

prar Núñez, Gaspart va aconseguir la seva qualificació, Laporta va concloure les obres d'urbanització i l'actual president, Sandro Rosell, ha finalitzat les obres d'edificació. És una operació de Club", destacava Moix, satisfet d'aquesta feina "feta entre tots" i que ara mateix és "una referència arreu del món".

CELEBRI TÍTOLS I ESTALVIÏ AMB

ASSEGURANCES Regal

Regal auto

10%
DE DTE.

Pel fet de ser soci del Barça, en contractar la pólissa Regal auto

+

OFERTA ESPECIAL
INICI DE TEMPORADA

10%
DE DTE.

addicional si contracta
abans del 30/01/12

+

el joc de tovalloles més culer

Regal moto

10%
DE DTE.

Pel fet de ser soci del Barça,
en contractar la pólissa Regal moto

+

Un exclusiu
"buff" del
Barça Regal

NO OBLIDI IDENTIFICAR-SE COM A SOCI DEL FCB!

TRUQUI ARA AL
902 300 221
(feiners, de 8 a 22 h)

I SOL·LICITI EL SEU PRESSUPOST PERSONALITZAT.

Regal
Canal Directe de Liberty Seguros, s.a.

Patrocinador Principal de la secció de Bàsquet del FC Barcelona

Promoció vàlida per a noves pólisses de soci del FCB contractades a través del telèfon indicat, del 15 d'octubre de 2011 al 30 de gener de 2012. És indispensable acreditar-se com a soci del FCB. L'enviament del regal es farà efectiu aproximadament al cap de 45 dies de la contractació de la pólissa. No acumulable amb altres ofertes. Compenya asseguradora: Liberty Seguros, Compañía de Seguros y Reaseguros, S.A. A través del seu canal directe: Regal.

A dalt, d'esquerra a dreta, Sandro Rosell, Boi Ruiz, Valentí Fuster, Ferran Adrià, Maite Fandos, Ramon Pont i Carles Vilarrubí. A baix, a l'esquerra, Piqué durant la gravació de l'espot de la campanya. A baix, a la dreta, un moment de la presentació del projecte, a la Masia.

Salut, esport i Barça

La Fundació FC Barcelona impulsa la campanya 'Som el que fem, som el que mengem', un projecte de sensibilització perquè els infants i joves practiquin esport amb regularitat i segueixin una dieta sana

T Marc Parramon

F Miguel Ruiz - FCB i Àlex Caparrós - FCB

La Fundació FC Barcelona ha fet un important pas endavant en la seva carrera per apropiarse als problemes de casa nostra. Fa uns mesos va ser el torn de la pobresa alimentària amb la reeixida campanya *Enviem la fam a la porra*, que va recaptar 200.000 quilos de queviures. Ara, la Fundació fixa la mirada en dos hàbits saludables per difondre'ls entre els més joves: seguir una dieta sana i practicar esport amb regularitat. *Som el que fem, som el que mengem* és el nom d'un projecte que pretén sensibilitzar i promoure els bons hàbits entre els nens i joves, utilitzant com a referents de bona alimentació i de pràctica esportiva els esportistes del primer equip, els joves talents de la Masia i els veterans. Piqué i Messi són les primeres cares visibles d'un projecte que pren com a referència de bona alimentació els menús de la residència d'esportistes del Club.

Aquest cop, els companys de viatge són dues fundacions de prestigi internacional impulsades també per dos catalans amb una trajectòria impecable i reconeguda arreu. Es tracta de la Fundació Alcía, de la qual el cuiner Ferran Adrià n'és el president del seu consell assessor, i la Fundació SHE (Science, Health and Education), presidida pel cardiòleg Valentí Fuster. La presentació del projecte es va celebrar el 22 de setembre passat als jardins de la Masia. Allà hi van ser presents també Ferran Adrià i Valentí Fuster.

"L'exercici físic, una bona alimentació i dir absolutament no al tabaquisme i a la droga, és un trinomi fonamental que cal infondre al més joves per tenir una societat més sana i econòmicament més robusta", va assegurar

Fuster durant la presentació del projecte. I és que la mala alimentació s'està convertint, cada cop més, en un maldecap per a les autoritats sanitàries que veuen com es multipliquen de manera exponencial, també en els més joves, les malalties derivades d'una dieta poc equilibrada. Segons dades del Ministeri

PIQUÉ I MESSI SÓN LES CARES VISIBLES DEL PRIMER EQUIP EN EL PROJECTE

de Salut els costos associats a l'obesitat van representar el 2007 un 7% de la despesa sanitària espanyola, una gens menyspreable xifra de 2.500 milions d'euros anuals, especialment dolorosa en temps de retallades. Estudis recents també demostren que més del 60% dels infants de casa nostra no practiquen esport en horari extraescolar o ho fan menys de dos cops per setmana, i en el cas de les noies la xifra arriba al 75%. Com va recordar Ferran Adrià en la presentació de *Som el que fem, som el que mengem*, "el Barça ha de ser el primer club de futbol del món que lideri un projecte d'aquest tipus". Cal projectar a l'exterior, de manera clara i entenedora, l'eficient tasca nutricional que es desenvolupa des del Club, tant per part dels metges, com dels professionals de la restauració que treballen a la Masia. "Intentarem que els nostres atletes de futur encara siguin més saludables. Si això serveix d'exemple per a tots els nens de Barcelona i Catalunya haurem aconseguit un dels objectius de la nostra Fundació: transmetre valors", va recordar Sandro Rosell davant dels mitjans de comunicació.

La campanya *Som el que fem, som el que*

Els infants van gaudir de les activitats de *Som el que fem, som el que mengem* dutes a terme el 24 de setembre passat a Barcelona.

mengem ja està al carrer. Durant les Festes de la Mercè 2011, els dies 24 i 25 de setembre, es van desenvolupar activitats presencials als Jardins de Salvador Espriu de Barcelona, amb tallers per aprendre a menjar millor i activitats esportives que van rebre la visita de més de 10.000 persones. Durant l'últim trimestre de l'any es duran a terme també conferències en centres universitaris, a càrrec d'experts en nutrició, medicina i esport, a més d'activitats esportives a les instal·lacions del Club. També es programaran activitats de sensibilització al Camp Nou i a 70 instal·lacions esportives de tot Catalunya en què s'oferiran *packs* d'alimentació saludable a tots els participants, així com informació sobre l'activitat física, l'esport i la dieta sana.

El projecte, en què també hi col·laboren la Generalitat de Catalunya i diversos ajuntaments catalans -inclòs el de Barcelona-, compta amb un web oficial www.somelquefem.cat amb informació per a les famílies i les escoles. Reforça el projecte una campanya de comunicació, disponible al canal oficial de Youtube del FC Barcelona, protagonitzada per Leo Messi, Gerard Piqué i Fernando Redondo, cuiner des de fa 17 anys de la Masia, que surt de l'anonimat dels fogons d'aquesta residència per explicar com són els menús dels cracs del Barça abans d'una final de Champions.

La campanya parteix de l'eslògan *Som el que fem...*, ja que es tracta d'un programa marc dintre del qual es programaran tres campanyes de sensibilització més durant aquesta temporada. En properes edicions es tractaran el respecte a la diferència en l'esport de base, la solidaritat amb els més necessitats i la integració de la discapacitat en l'esport.

ERADICAR LA PÒLIO, L'OBJECTIU CONJUNT AMB BILL GATES

La gira nord-americana del primer equip, aquest estiu passat, va ser especialment enriquidora per a la Fundació. A la ciutat de Washington DC es va signar un acord amb la Fundació Bill & Melinda Gates, considerada una de les entitats filantròpiques més importants del món. El primer any de col·laboració se centra en l'eradicació de la poliomelitis, una malaltia que s'ha reduït a tot el món en un 99% i que ha esdevingut un dels millors exemples del valor de les vacunes que salven vides. Aquesta malaltia, que abans paralitzava nens d'arreu del món, subsisteix ja en només quatre països: Nigèria, l'Índia, el Pakistan i l'Afganistan, indrets on la transmissió de la pòlio no ha

estat mai aturada fins ara. L'entesa, que fa servir com a eslògan de les seves accions *Més que un gol. Eradiquem la pòlio*, va ser presentada al Newseum de Washington DC, en presència de Bill Gates, copresident de la Fundació Bill & Melinda Gates, Sandro Rosell i Josep Guardiola, als quals s'hi van sumar els jugadors Andrés Iniesta i Seydou Keita. El cofundador de Microsoft, que va qualificar Guardiola de "geni", va lloar també la cultura formativa del Club i la singularitat específica que té més enllà de l'esport: "Una Fundació en un club de futbol és una cosa inusual. El Barça no només guanya al terreny de joc, sinó que també té valors fora del camp", va sentenciar el filantrop.

SHAKIRA: "LA RECEPTE DEL FUTBOL I L'EDUCACIÓ ÉS INFAL·LIBLE"

La Fundació FC Barcelona i la Fundació Pies Descalzos van presentar el seu projecte de col·laboració aquest estiu. L'acord inclou la construcció d'espais esportius i recreatius a Cartagena (Colòmbia) i a Miami (EUA). Els beneficiaris són els nens i nenes més vulnerables de Colòmbia i la comunitat hispana als Estats Units que es troba en situació de risc d'exclusió social. "La recepta del futbol i l'educació és infal·lible. Que cada nen porti un llibre i una pilota", va assegurar la cantant colombiana en l'acte de presentació. El primer projecte conjunt es desenvolupa amb la col·laboració de la YMCA of Greater Miami (Young Men's Christian Association), en una comunitat d'escassos recursos de la ciutat. A través de l'aliança s'està rehabilitant un camp esportiu del North Pointe Center, un espai comunitari del barri de North Pointe de Miami, on s'implementa un projecte d'educació i desenvolupament a través del futbol. Els valors fonamentals que s'hi treballen són: el joc net, el treball en equip, la victòria amb humilitat, la derrota amb dignitat i el respecte a les regles de joc.

Molt honorable presidenta del Parlament, molt honorable president de la Generalitat, excel·lentíssim alcalde, president del Barça, diputades i diputats, amigues, amics, pare i mare... La demostració –Mònica, gràcies–, la demostració que aquest país té molt de talent, ho demostres tu –no sé on estàs, vaja, però Evarist, amb aquesta veu de tenor del Liceu, ho has clavat. T'agraeixo molt l'esforç que has fet. T'ho vaig demanar personalment i estic molt content que hakis fet aquest esforç, que sé que no t'és fàcil.

Nina, gràcies per cantar aquesta cançó tan maca, d'en Miquel.

Em preguntava, ahir, si això imposava, aquest lloc on tant ens representa, la institució més important d'aquest país, si imposava, i creieu-me que imposa, i molt.

Jo us diré quatre coses: si l'elogi debilita, nois, estic fos; després de tot el que han arribat a dir, estic fumut, però sincerament us parlaré del que sento.

Jo vaig ser escollit –vaig ser escollit. Qualsevol altre podria haver estat escollit per ser l'entrenador del Futbol Club Barcelona, però em van escollir a mi. El mèrit és de les persones que em van escollir. Això, m'ho va dir en David, que, amb veu en *off*, ha parlat, que és un molt, molt amic meu, que el dia que el president Laporta i la seva gent van creure que jo podia ser entrenador del Barcelona, em va trucar i em va dir: «Creu-me que l'únic mèrit que tens és que has sigut l'escollit.» I vaig pensar que era una bona manera d'afrontar la meua professió, la millor manera.

Perquè, després d'això, em diuen: «Sí, bé, però ho has fet molt bé, heu guanyat el que heu guanyat...», tot aquest tipus de coses. Dic: «Sí, sí, no ens podem queixar, que ha anat molt bé, però...» Però sé, al final allò que sé, per poder transmetre això als meus jugadors, els coneixements, al final jo també els he après, tampoc no em pertanyen a mi, pertanyen a tots els entrenadors que jo he tingut; tots, uns més que altres, evidentment, però, tots m'han aportat alguna cosa. De tots els companys amb qui vaig jugar i amb qui vaig ser futbolista, company seu, vaig aprendre'n molt, i també dels jugadors que ara tinc la gran sort de dirigir; de tots ells he après tot això, i, per tant, ni això no em pertoca. Visc la meua professió d'aquesta manera.

Jo només tinc una cosa que m'importo: estimo el meu ofici, tinc passió pel meu ofici. Creieu-me, l'adoro: l'adorava quan jugava, l'adoro quan l'entreno, l'adoro quan en parlo, l'adoro quan estic amb gent discutint sobre això i allò. Al final, tot es redueix a instants; en cadascuna de les nostres professions, dels nostres oficis, tot acaba en un instant. En les nostres feines sempre hi ha un moment, un moment que ens fa joia, que en gaudim, i el vull compartir amb vosaltres.

M'agradaria que la gent ho sabés: abans de cada partit que juguem, un dia abans o dos dies abans, me'n vaig al soterrani de Can Barça –al soterrani. Allà no hi ha llum exterior. Hi ha un petit despatxet, que m'he arranjat –hi he posat una catifa, un llum que està força bé–, i allà em tanco. M'hi tanco durant una hora i mitja o dues hores. Allà hi vaig amb dos o tres DVD, que el Carles, el Dome i el Jordi, que són la gent que em donen un cop de mà, com tants altres en aquesta aventura, em donen; uns DVD sobre l'equip que hem de jugar d'aquí a un o dos dies. M'assec, agafo folis, un bolígraf i poso el DVD. I començo a veure el contrari amb qui jugarem d'aquí a un o dos dies. I començo a apuntar: «Conyi, l'extrem dret..., el central dretà juga millor que l'esquerrà; l'extrem dret és més ràpid que l'esquerrà; aquells juguen tot pilotes llargues, aquells juguen així o aixà; aquells pugen la muntanya per aquest cantó, la baixen per l'altre...» I vaig apuntant tot el que se m'acut de les coses bones que fan els contraris.

Mentre ho apunto també apunto les debilitats dels contraris, i penso: «Home, doncs, a aquests els podem fer mal per aquí, si aquest paio juga aquí, si el Messi juga per aquí i aquell juga per allà, probablement ho trobarem.» Però

arriba un moment –acollonant, diria– fantàstic, el que dóna sentit a la meua professió. Creieu-me que sóc entrenador per aquest instant –per aquest instant. Tota la resta és un afegit que un, evidentment, ho ha de portar. M'imagino que el president de la Generalitat hi ha moments de joia que li agraden i altres moments que ha de fer el protocol, segur. Doncs, hi ha aquest moment –aquest moment– que és el màxim de joia, quan te n'adones –a vegades dura un minut vint, a vegades dura un minut trenta, a vegades dura un minut, a vegades he de veure dos partits d'aquell mateix contrari–, però arriba un moment que dic: «Ja ho tenim, demà guanyem.» No saps per què, hi ha una imatge, unes coses que has vist que et fan adonar que demà guanyarem.

D'això, no us penseu que jo sóc qui en té la fórmula màgica, no, perquè sempre ho he pensat i hi ha dies que hem perdut; per tant, s'enfonsaria tota aquesta teoria. Però us ho dic per la passió que sento pel meu ofici. M'imagino que és la mateixa que tenen vostès en les seves professions i tota la gent –metgesses, forners, doctors, professors d'escola, paletes, com n'era el meu pare–, qualsevol persona de fora, hi ha aquest moment en el seu ofici, i jo reivindico l'amor d'aquest ofici. Jo estimo la meua feina per aquest instant, perquè arriba aquell moment. I, aleshores, ja me n'encarrego, jo, de transmetre-ho als meus païos, i els dic: «Nanos: ho hem de fer així.» I a vegades surt o no surt, però aquell moment –aquell moment– és el que dóna sentit a la meua professió.

Em direu: «És suficient?, és poc?, és molt?» És el meu. És el que em pertoca. És d'aquesta passió que no sé d'on l'he tret, perquè el meu pare el més rodó que havia vist em sembla que era una rentadora. El meu avi, per part de pare, no el vaig conèixer, perquè va morir abans de néixer jo, i, per part de mare, ja tenia prou feina, a la postguerra, a amagar-se perquè no l'agafessin. Per tant, no tinc una herència familiar que em poguessin portar aquests gens. No sé d'on he vingut, però tinc aquesta passió. I la tinc ara com la tenia quan era petit, que me la va portar el poble. Aquest instant màgic, aquesta història que et surt de dins, és el que dóna sentit a la meua professió; tota la resta, no n'hi ha. I, d'on ho he tret?, tot això d'on ha vingut? Ja us ho he dit: «No ho sé, però m'ha ajudat moltíssim.»

I aquí m'agradaria fer una petita reivindicació a la meravella que és l'esport –ja no el futbol, l'esport. A mi els meus pares m'han educat força bé, diria que molt bé. L'escola m'ha ajudat, per descomptat; però el que m'ha educat, el microclima –el microclima. El microsistema que és un equip de futbol, un equip de gent que estan junts, allà m'han donat tot això, el que jo ara –a mi– sóc com a persona, a mi m'ho ha format, m'ho ha donat el fet d'haver fet esport.

Allà he après què significa guanyar i a celebrar-ho amb moltíssima moderació. M'ha ensenyat què és perdre, i què fa mal de veritat. Però aquest perdre és el que t'ensenyava a aixecar-te i a valorar com costa després guanyar. He après que un entrenador decideixi que avui jo no jugo, perquè ell –ho he après– pensa per tots, i jo només pensava per mi. He après que un company és millor que jo i que es mereix jugar. He après que els retrets i les excuses no serveixen absolutament per a res. Que quan perds és responsabilitat teua. Que quan les coses no van és responsabilitat teua. L'esport, de ben petit, amb el Barça, que ha sigut l'essència on més temps he estat, és tot el que m'ha donat, i m'ha format com a persona i com el que sóc avui.

Del Barça, en podríem parlar molta estona, però en faré una referència petitíssima, perquè cada dia en parlo, cada tres dies en rodes de premsa he de parlar del Barça. Avui només vull esmentar en Valero Rivera, meravellós entrenador d'handbol, que un dia, per l'Estadi, em va dir: «El Barça ens fa bo a tots.» I dic: «Vols dir?» Diu: «No en tinguís cap dubte. Viu la teua professió i dóna gràcies a aquesta institució, i mai no visquis demanant alguna cosa d'aquesta institució. No ho oblidis mai: el Barça ens fa bo a tots.» És una altra

Paraula de Pep

Discurs íntegre de Guardiola a l'acte de lliurament de la Medalla d'Honor del Parlament, en categoria d'or

cosa que m'ha acompanyat i que cada dia que sóc allà, amb els meus jugadors, amb tota la gent que hi som, sempre reivindico el fet de com n'arribem a ser de privilegiats.

Acabo. Com va dir la Mònica, amb vint-i-tres anys em van fer *Un tomb per la vida*, i amb quaranta anys em donen la medalla d'or de la institució més important d'aquest país. Em sembla que és una mica precoç tot això, molt. Però sapiguen que, en part, estic aquí evidentment perquè ha anat tot molt bé; hem guanyat molt darrerament, i això ajuda al fet que em puguin donar aquesta medalla. Però, creieu-me, si no haguéssim guanyat tant estaria igual d'orgullós per com la nostra gent –els que som allà i jo mateix– ens hem esforçat perquè les coses funcionessin i que la gent estigués orgullosa de tots nosaltres.

Permeteu-me només una cosa, jo no vull ser exemple de res. Jo vaig néixer en un poble molt, molt petit, a prop de la capital de la comarca del Bages, que com sabeu es diu Santpedor, el poble, i la capital, Manresa. Jo no vull ser exemple de res. Jo només vull fer l'ofici –el meu ofici que tant estimo– el millor possible. Procuro que la gent, en tot allò que faig, em pugui veure amb aquesta passió, que, a vegades, poden veure-la en la meua mirada, en el meu to de veu, en la meua gesticulació de braços; només espero que la gent pugui veure aquesta passió –donar-los-la, a la gent del meu voltant, poder-los-la donar– o que puguin sentir això que jo sento.

Jo només sóc, i intento ser-ho, un bon amic dels meus amics, que segurament quan deixi aquesta obsessió de feina probablement retrobaré –molts que he perdut per aquesta obsessió malaltissa per la feina–; només procuro ser un bon fill dels meus pares, i sobretot –sobretot– procuro ser un bon company de la meua companya, i que junts puguem gaudir d'aquest meravellós espectacle que és veure créixer la Maria, el Màrius i la Valentina, amb l'objectiu de no empenyar-los gaire, que puguin caure tantes vegades com vulguin, perquè sabran ells el que més puguin saber: que els seus pares són allí per ajudar-los.

Molt honorable presidenta del Parlament, és un honor immens poder rebre aquesta medalla. De part de la meua família, i de part meua, no sé quan li podrem tornar tanta gratitud; només espero comportar-me de la millor manera que sé. I no oblideu mai que, si ens aixequem ben d'hora, però, ben d'hora –ben d'hora, ben d'hora–, i no hi ha retrets ni excuses i ens posem a pensar, som un país imparable. Creieu-me que som un país imparable –creieu-me que som imparables.

Moltes gràcies, i visca Catalunya!

ARTUR MAS, president de la Generalitat

"I el que et demanem no és només que segueixis guanyant –que això també t'ho demanem–, no és només que segueixis excel·lent –que això també t'ho demanem–, et demanem tot això, però, sobretot, et demanem que segueixis sent com ets. I estem segurs d'una cosa: que aquesta demanda segur que no caurà en sac foradat. Aquí tindrem èxit segur, en els partits ja es veurà –sembla que sí, que tot apunta al fet que les coses aniran bé."

NÚRIA GISPERT, presidenta del Parlament

"L'honestedat, el seny i la convicció dels quals ha fet gala en Pep Guardiola, i que transcendeixen el seu club o la disciplina esportiva en la qual ha excel·lit tants anys, com a jugador o com a entrenador, per esdevenir missatges que abasten la població en general. En Pep fa anys que té una actuació pública consistent, diríem que invencible, perquè està feta a base d'esforç, de perseverança, de consagració professional, d'estimació gairebé artesanal a allò que fa."

EVARIST MURTRA, exdirectiu del FC Barcelona

"És de justícia que li fem públic reconeixement pel bon exemple que ens aporta, per l'orgull de poder proclamar que és un dels nostres conciutadans, però ara ja, també, un home admirat arreu del món, un català universal; senzillament, Pep, un dels nostres. Seguint el seu exemple, i per contradir-lo, no hem de patir: si seguim el seu exemple no prendrem mal."

MÒNICA TERRIBAS, directora de Televisió de Catalunya

"Que la vida et regali un camí ben llarg, noi. Que el poble de Catalunya et pugui continuar gaudint amb el cor i amb el cap. Tu i jo ja ens trobarem algun dia, fent una truita a casa d'algun amic, perquè en això també hem tingut sort: tenim amics que ens han ensenyat a distingir el que és imprescindible del que no ho és. La resta, soroll o música. Si pot ser música, millor, eh?, i si la música et fa quedar aquí, millor per a tots nosaltres; però, si te'n vas, que t'acaronin els estels, company."

DAVID TRUEBA, cineasta

"Jo sé que tu saps que la primera condició indispensable per rebre un homenatge és estar convençut que no el mereixes. Per això sé que avui hi ets només per regalar als teus pares un pessic d'orgull. Deixa'm donar-los les gràcies als teus per fer-te ser com ets, especialment a la teva mare per aquestes estones en què et va castigar sense pilota. Molts no hauríem tingut la sort de conèixer-te i gaudir-te si no haguessis descobert que al món hi havia altres coses a part de donar-li puntades a una pilota."

CARTA DEL PRESIDENT SANDRO ROSELL A PEP GUARDIOLA

“Ser profeta a la teva terra no està a l'abast de qualsevol. Ser estimat, reconegut, admirat i respectat com ho és Josep Guardiola a casa seva i arreu del món és un privilegi que només està reservat als escollits. La Medalla d'Or del Parlament és un reconeixement que, de ben segur, l'omple d'orgull, un sentiment que comparteixen els seus pares Dolors i Valentí i tota la seva família, però també tots els barcelonistes, els milions de catalans i tots aquells que consideren l'esport una eina extraordinària de transmissió de valors. Uns valors que en Pep representa com ningú, dins i fora dels terrenys de joc. Uns valors que el FC Barcelona sent seus i que el nostre país ha sabut convertir en un actiu i un exemple per a tots. Josep Guardiola és un model de comportament, un mirall en què es reflecteixen els esportistes, els entrenadors, els empresaris, els polítics, els educadors, els directius..., i qualsevol persona que, com ell, assumeix la seva responsabilitat amb principis, honestedat i passió, sobretot molta passió.

Guardiola personalitza l'essència del Barça. És el nen que s'ha format a la Masia, el jove del planter que arriba al primer equip i acaba lluint el braçal de capità, i el tècnic de la casa que dirigeix el millor Barça de la història. És la persona que ha

liderat la construcció d'un equip que ens omple a tots de felicitat. El seu compromís i la seva fidelitat al Club i a Catalunya l'han convertit en un barcelonista i un català universal. Ell contribueix a la projecció del Barça i del país, conscient de la gran responsabilitat que això comporta. Per a la nostra Junta Directiva, en Pep és molt més que el millor entrenador que s'ha assegut mai a la banqueta del FC Barcelona. És el garant d'una manera de fer única. Com a president del Club de la seva vida, només li puc agrair tot el que ens dóna i expressar el nostre desig i el de tots els culers: Pep, tant de bo, per molts anys, segueixis escoltant el teu cor.”

Aquesta carta oberta es va publicar als mitjans el dia del reconeixement al Parlament

SEIKO

Official Watch Partner of
FC Barcelona

EL CRONÒGRAF SPORTURA.
LA MESURA DE LA GRANDESA.

SEIKO

DEDICADA A LA PERFECCIÓ

SPORTURA. Durant més d'un segle, SEIKO i FC Barcelona ens hem dedicat, en els nostres diferents facetes, a la perfecció. Ara som socis i celebrem la nostra determinació compartida per ser els millors amb la nova edició especial del Cronògraf Sportura FCB. SEIKO va inventar el cronògraf de quars el 1983, cronometrants l'esport d'elit mundial durant 50 anys. Tota aquesta experiència es reuneix en el nou Sportura. Amb 100 metres de resistència a l'aigua, vidre de safir i un cronògraf d'1 / 5 segons, Sportura és el rellotge escollit pel que potser és el millor equip de futbol mundial. seiko.es

109 títols

Per dissipar dubtes i interpretacions errònies, val la pena fer un cop d'ull al nostre extens palmarès, tant per gaudir dels èxits que s'hi reflecteixen com també per entendre el valor que ha tingut cadascuna de les competicions

T Carles Santacana F Arxiu FCB

Afortunadament, els culers vivim una etapa d'eufòria esportiva que ens porta constantment a revisar estadístiques per fer-nos una idea ponderada del que significa aquesta onada tan reeixida. L'última temporada, amb les 16 copes dels equips professionals, ha estat una fita més. Els números concrets del primer equip de futbol criden l'atenció arreu, on se'ns compara amb els qui han guanyat totes les competicions en un any a Europa o amb el palmarès més dilatat en el temps. Arran de l'última Supercopa d'Europa aconseguida a Mònaco, aquest debat ha arribat també als mitjans de comunicació, que, amb criteris diversos, han fet classificacions comparant els títols del Barça i del Reial Madrid per saber qui en tenia més.

Amb l'objectiu d'evitar els malentesos i les interpretacions esbiaixades, fem un recompte acurat del palmarès del Barça, que, després d'aquest estiu tan reeixit, enfila la xifra de títols fins als 110. Si mirem els

últims trenta o quaranta anys, la fixació del palmarès no genera gaires problemes; el futbol està molt estructurat, les federacions estatals i internacionals tenen normes molt estables, i la distinció entre els trofeus amistosos i les competicions oficials és ben clara. Tanmateix, si volem comptabilitzar rigorosament els títols que el Club ha sumat des dels seus orígens, la tasca ja és una mica més

LES COMPETICIONS REFLECTEIXEN L'EVOLUCIÓ DEL MÓN DEL FUTBOL

complexa, sobretot perquè el futbol no tenia aleshores un nivell organitzatiu tan depurat i cal explicitar el criteri que s'utilitza davant les situacions dubtoses.

D'entrada, hauríem de considerar com a element fonamental el fet que les competicions fossin oficials, és a dir, convocades per les federacions vigents en cada moment, tot i que sabem que hi ha competicions que han

estat *oficialitzades* a posteriori, així com competicions que van néixer sense una federació de referència. Sabem que en realitat hi ha palmaresos de clubs que s'han anat repetint des de fa anys, però que no s'han contrastat prou, normalment per excés, però també hi ha casos d'oblits. Posats a filar prim, alguns estudiosos del futbol (per exemple, el Centro de Investigaciones de Historia y Estadística del Fútbol Español) qüestionen fins i tot si algunes copes del Campionat d'Espanya són realment copes, perquè es van jugar amb sistema de lligueta. En fi, que cal anar per parts.

Pel que fa al palmarès de les competicions catalanes, els èxits blaugrana no ofereixen gaires dubtes, tot i que sí que s'hauria de precisar que la Copa Macaya del 1901/02, el primer trofeu guanyat pel Club, i la Copa Barcelona del 1902/03 els assimilem al Campionat de Catalunya, ja que es van disputar sota l'empareda de la Federació Catalana, anomenada aleshores Associació de Clubs de Futbol, i se'ls considera el precedent directe.

En les competicions d'àmbit espanyol ningú discuteix els títols de Lliga i Copa, però el palmarès blaugrana reflecteix també una Lliga Mediterrània del 1937, que no reconeix l'RFEF però que no per això s'ha de menys-tenir. Es tracta d'un campionat celebrat en les difícils circumstàncies de la Guerra Civil,

ES REPETEIXEN ELS ERRORS PER NO CONTRASTAR LES DADES ORIGINALS

i certament no hi podien participar tots els clubs, ja que es va disputar en zona republicana. Però tampoc es pot oblidar que la Copa del 1939, reconeguda oficialment, també es va jugar excloent els equips situats a les darreres zones fidels a la República, com el Madrid, el València o el Barça, i l'RFEF sí que la va oficialitzar. L'altre litigi és en relació amb la Supercopa d'Espanya, que tothom comptabilitza des de la dècada del 1980, però que va tenir diverses edicions entre el 1948 i el 1952, amb el nom de Copa Eva Duarte, competició que el Barça va guanyar en dues edicions, injustament oblidades actualment.

Finalment, pel que fa a l'àmbit europeu també cal anar a pams. El Barça contempla amb orgull les quatre edicions guanyades de

ELS ORÍGENS DE LA COPA D'EUROPA

Al palmarès de la UEFA, la Copa d'Europa compta des de la temporada 1955/56. No obstant això, la primera edició va ser impulsada per Gabriel Hanot, editor de *L'Équipe* (la UEFA diu que amb el suport de la UEFA, però el cert és que els anglesos no hi van participar). La UEFA va ser fundada el 15 de juny del 1954. Els primers estatuts d'aquest organisme van ser aprovats en el seu primer congrés, el 2 de març del 1955. La creació de la UEFA es va produir després que la FIFA (congrés de París del 1953) donés suport a la creació de confederacions continentals. La crida d'Hanot es va produir el desembre del 1954, quan ja feia mig any de la constitució de la UEFA, però, tot i això, la iniciativa de la competició va ser del diari, no pas de la UEFA. De fet, els equips van participar-hi per invitació del diari francès, fins al punt que el periodista barceloní Carlos Pardo va oferir la plaça espanyola al Barça; el club blaugrana va declinar la invitació, i per això va ser el Reial Madrid el representant espanyol a la competició. En aquest sentit, la primera edició de la Copa d'Europa no complia els requisits perquè fos organitzada per una federació internacional i perquè els participants hi accedissin per haver assolit prèviament un títol estatal. De fet, en aquella primera edició hi van participar 16 equips, set dels quals eren campions de la seva Lliga, però els 9 restants no ho eren. En la segona edició, el Madrid hi va accedir per invitació de la UEFA, tot i no haver guanyat la Lliga 1955/56.

Un equip, uns colors, una targeta: la Visa Barça

Visa Barça

Ser titular té molts avantatges, i la Visa Barça t'ofereix unes condicions excel·lents. A continuació, t'exposem els beneficis dels quals disposes per ser titular de la targeta:

- No cal que canviïs de banc o caixa.
- La quota del primer any sempre serà gratuïta. I si ets soci del Barça i fas una compra anual amb aquesta targeta, les quotes dels anys següents tampoc no et costaran res.

• Podràs triar entre els dissenys exclusius de la Targeta Visa Barça.

• A través de Línia Oberta, tindràs la possibilitat de fraccionar la quota de soci del FC Barcelona en tres mensualitats, sense despeses addicionals.

Parlem?

Patrocinador oficial
del FC Barcelona

Si encara no tens la Visa Barça, demana-la a la teva oficina de "la Caixa", on-line a través del web o trucant al 902 239 498.

COPA DE FIRES, COMPETICIÓ EUROPEA BENEÏDA PER LA FIFA

El lloc web de la UEFA no inclou la Copa de Fires en el palmarès de competicions oficials, però sí que cita aquesta competició en la història de la institució: “La Copa de Ferias (hoy denominada Copa de la UEFA) fue fundada un poco más tarde ese mismo mes (abril 1955)”. A la pàgina de la FIFA s’inclou en el palmarès del Barça la Copa de Fires, de la qual diu que és el precedent de la Copa de la UEFA. Per què aquesta aparent contradicció? Cal tenir en compte que la Copa de Fires es va posar en marxa en un moment inicial de les competicions europees. La idea sorgeix d’un dirigent de la FIFA, Ernst Thommen, que va voler organitzar una competició entre les ciutats que celebraven fires de mostres internacionals, pensant que la celebració esportiva podia ser un bon complement. De fet, també alguna de les primeres edicions dels Jocs Olímpics van ser una mena de complement esportiu a una Exposició Universal. Per tant, aquesta competició va ser impulsada des de la FIFA, que la reconeix, tot i que els equips hi participaven per invitació. D’altra banda, el reglament de la competició establia que els participants podien ser clubs de la ciutat o seleccions amb diferents clubs de la ciutat. En el cas de Barcelona, l’equip va ser format sempre per jugadors del Barça exclusivament, però que lluïen una samarreta de la ciutat, tot i que els programes oficials reproduïen fotografies amb la indumentària blaugrana. El Barça va disputar onze edicions de la Copa de Fires, i en va guanyar tres. A més, el 1971 es va disputar una finalíssima, per adjudicar el trofeu en propietat, entre el primer guanyador (Barça) i el darrer (Leeds). El Barça va imposar-se i per això és l’únic equip que té el trofeu original de la Copa de Fires. El trofeu el va lliurar el president de la FIFA, Sir Stanley Rous, en una mostra més de l’oficialitat.

la Copa dels Pirineus entre el 1909 i el 1913, però no les inclou en el palmarès oficial, atès que no es tractava d’una competició oficial reconeguda federativament. Tanmateix, volem deixar constància d’aquella competició concertada entre clubs de Catalunya, el País Basc i el sud de França, perquè cal tenir en compte que en aquella època els pocs partits internacionals que es jugaven eren de caràcter purament amistós, i que cap federació havia creat una competició internacional per a clubs, que no arribarien fins moltes dècades més tard. En aquest sentit, la Copa dels Pirineus, amb cinc edicions que van estroncar la Primera Guerra Mundial, va ser un precedent molt valuós de les competicions internacionals.

La primera competició internacional per a clubs amb intervenció federativa va ser la Copa Llatina, acordada el 1949 (quan la UEFA encara no existia) per les federacions italiana, francesa, portuguesa i espanyola, raó per la qual hem de considerar aquesta competició absolutament oficial. El reglament de la competició es va tancar a Barcelona el 2 de gener del 1949, i l’havien de jugar els campions de Lliga. La competició es va jugar fins al 1957, quan la Copa d’Europa li va fer perdre sentit, i el Barça en va guanyar dues edicions (1949 i 1952), el mateix nombre que el Madrid (1955

i 1957). També la van guanyar el Benfica i el Milan. Curiosament, la UEFA i la FIFA no reconeixen aquesta competició, malgrat que es tractava d’una competició oficial

EL BARÇA HA GUANYAT TOTS ELS TÍTOLS PELS QUALS PODIA COMPETIR

organitzada per quatre federacions i en què els participants hi anaven per haver guanyat la seva Lliga, tot i que en el decurs dels vuit anys en què es va celebrar hi va haver un parell d’excepcions. L’RFEF, en canvi, beneïa la competició, i més encara en disputar-se la primera edició a Espanya, i la incloïa en el calendari oficial. La Copa Llatina ja indicava una nova fase del futbol europeu, i per això es van posar en marxa de manera pràcticament paral·lela a la Copa de Fires i a la Copa d’Europa. Com expliquem en el requadre, la

ELS TROFEUS DEL FC BARCELONA

Copa de Fires va ser creada amb vinculació directa amb la FIFA, i la primera edició de la Copa d'Europa va ser promoguda pel diari *L'Équipe*, sense intervenció directa ni de la UEFA ni de la FIFA, tot i que posteriorment la UEFA va "oficialitzar" aquella primera edició.

Finalment, cal referir-se a la competició entre equips dels cinc continents, que és el Mundial de Clubs, organitzat per la FIFA, amb una primera edició l'any 2000 i, posteriorment, des del 2005 fins a l'actualitat. Encara que no afecta directament el palmarès del Barça, paga la pena tenir en compte que, segons els criteris de la FIFA, no existeix el que en alguns anys es va anomenar Copa Intercontinental, controlada per marques comercials.

Comptat i debatut, 110 títols que els barcelonistes han gaudit any rere any, amb anys de sequera i d'altres de collita profitosa, que vistos tots junts fan patxoca, i que bé es mereixen ser explicats i reconeguts per tothom.

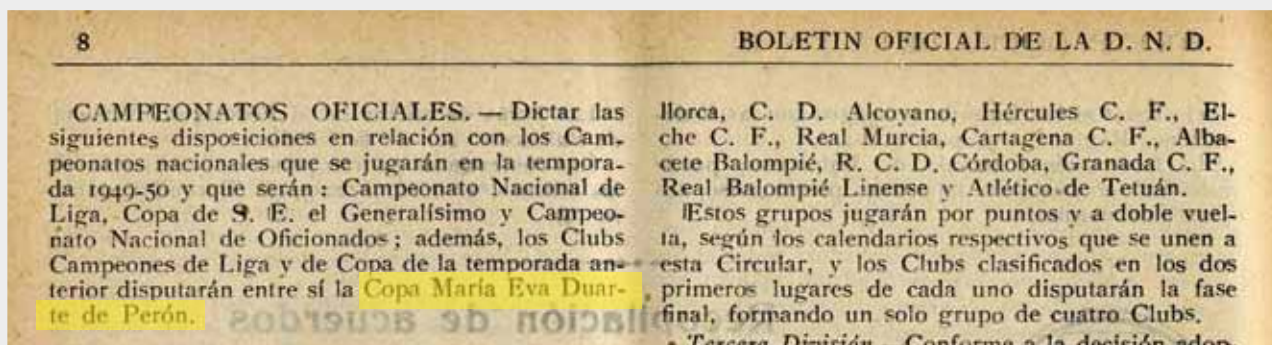

Xavi aixeca la Supercopa d'Europa, l'últim títol oficial del Barça.

LES PRIMERES EDICIONS DE LA SUPERCOPA D'ESPANYA

Aquesta competició ha tingut dues etapes. La primera entre el 1940 i el 1953, i la segona a partir del 1982 i fins a l'actualitat. Alguns han posat en dubte la primera etapa, però la confusió es produeix sobretot perquè duia un altre nom. De fet, el Campionat d'Espanya (ara Copa del Rei) també s'ha conegut de maneres diferents, com a Copa del Generalísimo, per exemple, i tothom sap que es tracta de la mateixa competició. Pel que fa a la Supercopa, el 1940 va tenir caràcter amistós, al marge de l'RFEF, i el 1945 es va reprendre amb el nom de Copa de Oro Argentina, però encara com a partit amistós, ja que no hi havia reglamentació de l'RFEF. El partit el va organitzar la Federació Catalana. El 1947 la competició va prendre

el nom de Copa Eva Duarte, i va ser organitzada directament per l'RFEF, amb reglamentació oficial, que preveia camp neutral, victòria automàtica si un equip guanyava la Copa i la Lliga alhora, i edicions necessàries per tenir el trofeu en propietat. Les sis edicions oficials entre el 1948 i el 1952 es van saldar amb dues victòries del Barça, i les altres se les van repartir el Madrid, l'Athletic, l'Atlético de Madrid i el València. A la final del 1948 presidien el partit el president de l'RFEF, Armando Muñoz Calero, el *delegado nacional de deportes* i l'ambaixador argentí. De fet, el Boletín Oficial de la Delegación Nacional de Deportes incloïa la Copa Eva María Duarte de Perón en el calendari de competicions oficials.

“El Barça és la institució que més ens representa al món”

Gerard Quintana va ser convidat a la Llotja del Camp Nou poc després dels concerts al Sant Jordi amb els Sopa de Cabra, grup que va liderar fa deu anys i que ara s'ha retrobat. El gironí és un enamorat del Barça de Guardiola

T **Ketty Calatayud**

Sempre ha estat tan futbol·ler?

Quan una cosa es fa bé, atrau. També m'agrada la bona cuina perquè en aquest país se'n fa. Si tenim un àmbit en què excel·lim, això atrau. El Barça és segurament la institució que més ens representa al món, hi ha una afinitat molt gran i amb la feina que s'està fent seria una bogeria no ser aficionat del Barça, no sentir-se atret per això. Si pogués i m'ho permetés la feina jo vindria a cada partit, però sovint quan juga el Barça nosaltres tenim concert, tot i que solem tenir molt en compte els partits i fins i tot els horaris...

Per no perdre clientela?

No només perquè no ens restin clientela, sinó perquè nosaltres puguem gaudir també dels partits. Quan no és possible, és curiós que el partit també es viu al concert. Evidentment hi ha qui no l'interessa el futbol, però sempre hi ha, quan estàs acabant una cançó i ja fa quaranta minuts que ha començat el concert, qui surt i crida: *2 a 0! Gol de Xavi*. Algú del públic, fins i tot. Potser fa uns anys era més normal viure d'esquena al Barça, però ara és molt difícil, és un equip que està fent història, que té els millors jugadors del món, el millor entrenador del món, que bat rècords i té molt de crèdit per molt temps.

En els seus concerts li agrada fer al·lusions al Barça. Recentment en els concerts al Sant Jordi amb els Sopa de Cabra es va referir a Guardiola...

És inevitable. Per exemple, en el retorn dels Sopa de Cabra, sense premeditar-ho, ha estat una referència. Estàs en una roda de premsa, et pregunten què faràs després de tot aquest projecte i t'adones que n'aprens molt, de Guardiola, de les seves rodes de premsa i de com sap portar la gent. Hem donat a conèixer un projecte de molt d'impacte i hem tingut molta pressió mediàtica també, i de sobte els dius que primer hem de jugar els quarts de final, que no sé què passarà després..., que encara no hem arribat a la final... Això és una anècdota, un detall, però crec que falten líders i falta gent que sigui capaç de comunicar, engrescar i unir tothom. Sembla una cosa molt fàcil, però no ho aconsegueix tothom, i per fer això només hi ha una manera, que és ser exemple i pensar, i és just el que va dir l'altre

dia quan va rebre la Medalla d'Or. No ens adonem del que tenim fins que no ho tenim, i, per sort, en aquest cas, hi ha una consciència molt gran que hi ha algú que fa molt bé les coses, s'esforça i fins i tot et fa patir, perquè saps que quan algú treballa tan intensament està sacrificant moltes coses, fins i tot de la seva pròpia vida. Crec que és un referent en molts àmbits. En aquests moments de crisi, de canvis i transformacions, fa falta gent seriosa, que doni credibilitat al país i a la feina que fem aquí. Segurament no és la seva intenció, però ell ho ha aconseguit.

Quina ha estat la relació del Gerard Quintana amb el Barça?

Jo he de confessar que era de l'Athletic de Bilbao quan era petit. El meu pare venia de Navarra, la família del meu pare del País Basc, i per tradició la seva família és de l'Athletic. Jo tenia els mocadors, les samarretes, i la primera vegada que vaig venir al Camp Nou, que era molt petit, va ser en un partit contra l'Athletic de Bilbao, que recordo que va perdre per 3-1. Vaig sortir-ne enfadat. Evidentment, per edat, després vaig rebre l'impacte de l'arribada del Johan Cruyff i tota aquella maneta famosa..., i em vaig passar al Barça. En moments amb més deliri, d'altres més assossegada, però sempre he seguit l'equip, evidentment.

Diuen que d'equip no canviés mai... Segur que el seu cor encara té una part que és de l'Athletic Club...

Jo crec que són dues maneres de fer que no són tan diferents. Aquí sempre hi ha hagut molta afinitat i relació amb els equips bascos. Bakero, Zubi, Txiki, etc. Segurament perquè hi ha una manera d'entendre la feina semblant, de confiar en la gent de la casa, de fer créixer les coses des de baix i no a cop de talonari. Això queda sempre. No em desagradaria que algun jugador d'allà vingués cap aquí.

Entén de futbol?

Tots pensem que entenem molt de futbol i aquesta és una de les gràcies que té aquest esport. És una de les coses que implica. El futbol forma part de la vida de la gent des que ets un nen. Jo era molt dolent de petit, em vaig engrescar més tard, i fins i tot amb el grup

i d'altres grups com Umpa-pah i els Ja t'ho diré vam fer com un equipet i fèiem una lligueta, però en un partit contra la Guàrdia Civil em vaig lesionar..., no vaig escalfar, vaig xutar a porta i em vaig trencar! No tenia tan bons *fisios* com el Barça i vaig trigar sis mesos a tornar a ser jo del tot! Ara jugo amb els meus fills i els seus amics el partit de diumenge a la tarda a la plaça del poble, juguen deu contra mi! Em fan suar la cansalada, però per sort em mantinc...

Vostè ha dit que mai faria un himne, ni del Barça ni de ningú

Em costaria molt. Jo puc cantar amb tothom, però ho trobo una gran responsabilitat. Per mi és més fàcil fer una cançó i que la gent la converteixi en himne que fer un himne i tinguis el risc que la gent no l'accepti com a himne. Potser és una covardia per part meva, però en el nostre cas, amb *L'Empordà*..., no hi havia cap consciència que aquesta cançó podia agafar aquest esperit. No diria que és un himne, però sí que és una cançó que identifica molta gent i es canta en segons quines situacions i quan la cantes en directe uneix tothom. No hi havia cap consciència que aquesta cançó podia arribar a ser això, o *Camins* i altres

cançons que van significar molt per a la gent. D'això sí que em sento capaç.

Es va intentar fer amb el 'Boig per tu' dels Sau una mena de 'You'll never walk alone', però no va acabar de quallar...

Perquè és molt difícil. Aquesta era una cançó molt arrelada en la gent i transformar-la sembla un succedani. I el Barça té un himne incontestable i que està molt arrelat. Veus altres clubs que ho intenten i et fan pujar els colors a la cara, no són creïbles, encara que els canti el Plácido Domingo.

De quin jugador portaria la samarreta?

La meva filla porta la del Messi, n'és absolutament fan.

A la lletra d'una cançó seva, 'Barcelona en colors', parla de la samarreta de Puyol

Saps què passa?..., que m'han dit tantes vegades que ens assemblem i que tenim un tarannà semblant que hi ha una identificació des de sempre. Fa uns anys em van proposar anar a un programa de televisió on ell hi anava de convidat perquè es veu que li agrada el que fem, però no hi vaig poder anar i sempre

EN AQUESTS MOMENTS DE CRISI, FA FALTA GENT QUE DONI CREDIBILITAT AL PAÍS I A LA FEINA QUE FEM AQUÍ. I GUARDIOLA HO HA ACONSEGUIT

FER UN HIMNE ÉS UNA GRAN RESPONSABILITAT, EM COSTARIA MOLT. EL BARÇA TÉ UN HIMNE INCONTESTABLE I QUE ESTÀ MOLT ARRELAT

m'he quedat amb les ganes de coneixe'l. Un altre dia el vaig veure a l'aeroport d'Eivissa de lluny amb el Ronaldinho, però no havia dormit aquella nit i em vaig pensar que era irreal. Fa poc també el vaig veure amb la seva companya a l'aeroport i no el vaig voler molestar..., sóc molt respectuós amb això.

Després de tres concerts al Sant Jordi, ara Tarragona, Girona..., deu estar esgotat

Nooo, i ara! Això no fa mandra, al contrari, el que et dóna la gent, la seva energia, és impagable..., podria fer un concert cada dia.

Ha rejuenit?

Sí, he de dir que m'he tret uns quants anys de sobre. Feia deu anys que no fèiem concerts amb els Sopa de Cabra. Els meus concerts en solitari són de cantautor, assegut en un tamboret..., l'energia del rock és una altra. Aquest estiu m'he donat una mica de llenya física per tenir fons i he perdut nou o deu quilos. Això és que em sobraven!

Es veu estrany amb la corbata...

Això és el protocol, no? Però per venir aquí em poso barretina i faig un castell, si cal!

Sopa de Cabra va tornar als escenaris el mes de setembre passat.

Tenim el millor equip per gaudir de la millor competició del món. Cada jornada, més de cinc hores en directe.

CHAMPIONS LEAGUE

Mitjà audiovisual del FC Barcelona

HD

esport3.cat/champions

**Connecta't a
educaixa.com**

eduCaixa

Obra Social "la Caixa"

Tot un món d'activitats educatives

A l'Obra Social "la Caixa" treballem perquè les noves generacions tinguin l'oportunitat d'accedir a una educació de qualitat, basada en la reflexió social i els valors.

eduCaixa és una proposta única i innovadora adreçada a tota la comunitat educativa, amb activitats i recursos pedagògics de temàtica social, cultural, científica i mediambiental.

Un compromís amb l'educació.

EL MOMENT

Alexis Sánchez celebra el seu primer gol amb el Barça en partit oficial, en el debut de Lliga al Camp Nou contra el Vila-real (5-0). **F** Miguel Ruiz - FCB

'FC BARCELONA FANTASY MANAGER 2012'

El joc social *FC Barcelona Fantasy Manager 2012* ja està disponible al Facebook i a l'iPhone, en versió multidioma. Ofereix l'oportunitat, a tots els amants del futbol que gaudeixen com a espectadors, de dirigir el club barcelonista en primera persona.

MOR JESÚS FARGA

Jesús Farga, que va ser directiu responsable del futbol base blaugrana durant el mandat de Joan Gaspart i vicepresident tercer l'any 2003, va morir als 76 anys. Actualment, Farga era vicepresident primer de l'Àrea Institucional de la Federació Catalana de Futbol.

OFRENA FLORAL A JOAN GAMPER

Coincidint amb la diada del Trofeu Joan Gamper, el president Sandro Rosell, juntament amb el vicepresident Carles Vilarrubí i alguns representants de la família Gamper, van fer una ofrena floral a la tomba del fundador del Club.

L'ESCOLA D'ATLETISME, EN MARXA

L'escola d'atletisme del Barça obre les portes als nens i nenes nascuts entre 1997 i 2004, a les pistes de la UB, cada dilluns dimarts i dijous, de 16.30 a 19.30 hores. Més informació al telèfon 93.496.36.78 i a atletisme@fcbarcelona.cat

■ Supercampions d'Espanya i d'Europa!

El FC Barcelona va guanyar els dos primers títols de la temporada. L'equip de Guardiola va assolir la tercera Supercopa d'Espanya consecutiva, la desena de la història, en derrotar a la final el R. Madrid. El partit d'anada disputat al Santiago Bernabéu va acabar amb empat a dos, després de dos grans gols de Villa i Messi. El partit de tornada al Camp Nou va ser trepidant. Iniesta va fer l'1-0 després d'una genial assistència de Messi. Poc després, Ronaldo igualava el partit i just abans del descans Messi va marcar el 2-1. Al minut 81, Benzema feia el 2-2 i tot feia pensar en una pròrroga. Però llavors va sorgir de nou una genialitat de Messi, que va fer un golàs després d'una centrada d'Adriano, que suposava el 3-2 definitiu. La quarta Supercopa d'Europa de la història del Club es va aconseguir a Mònaco després de la victòria contra el Porto per 2-0. Poc abans del descans una errada de la defensa portuguesa va ser aprofitada per Messi, que va marcar l'1-0 amb una genial finta al porter Helton. Gairebé al final del partit, Cesc, que acabava de sortir al camp, va certificar la victòria marcant el 2-0 després d'una magnífica assistència de Messi.

■ La Trobada i el Congrés de Penyes, a casa

Les penyes barcelonistes van ser les protagonistes en la XXXII Trobada Mundial. Després d'un sopar de benvinguda, el principal acte va ser el Congrés de Penyes celebrat al Palau de Congressos i organitzat pel Club. Més de 1.000 penyistes van assistir i participar activament durant dues jornades en què es va decidir per unanimitat assentar les bases del projecte Penyes Segle XXI, amb un seguit de canvis i modificacions en el seu funcionament intern amb l'objectiu de millorar-lo i donar impuls a una modernització. Altres actes de la Trobada van ser les VI Finals del Torneig Internacional de Futbol Formatiu de Penyes, així com també el dinar de germanor celebrat el darrer dia de la Trobada.

■ La 15a Lliga Catalana!

El Barça Regal es va proclamar per tercer cop consecutiu campió de la Lliga Catalana, el quinzeè títol en la història de la competició. Després de derrotar a les semifinals el Lleida per 81-64, el conjunt de Xavi Pascual es va enfrontar a la final, disputada a Manresa, al FIATC Joventut. Després d'un primer quart igualat que va acabar amb un empat a 18 punts, el Barça va mostrar la seva superioritat a partir del segon, que va acabar amb avantatge blaugrana de 17 punts. El partit va quedar sentenciat al tercer quart, que va acabar amb un clar 75-45. En el darrer quart, el conjunt blaugrana, que va tenir Ndong com a màxim anotador amb 15 punts, no va afluixar i va acabar guanyant per un demolidor 94-54.

■ Messi, millor jugador de l'any a Europa

Leo Messi va ser escollit com el millor jugador de l'any a Europa en un premi que la UEFA va atorgar per primer cop. La votació la van realitzar 53 periodistes de diferents mitjans i països tenint en compte totes les competicions disputades. El blaugrana es va imposar en la votació final -feta durant el sorteig de la fase de grups de la Champions- al seu company Xavi Hernández i a Cristiano Ronaldo. Un cop rebut el guardó, Messi el va dedicar als seus companys de vestidor. Iniesta i Piqué van obtenir el quart i novè lloc, respectivament, en aquesta votació.

■ Amics de l'handbol i del futbol sala

Els jugadors i els tècnics del Barça Intersport i del Barça Alusport (a la foto) van passar per l'Oficina d'Atenció al Barcelonista per fer-se el carnet d'Amics de l'Handbol i d'Amics del Futbol Sala. Els integrants dels dos equips donen suport a la nova campanya d'abonaments a les seccions del Palau, que permet abonar-se de forma individual a cada esport, i gaudir d'un seient fix assegurat per a tots els partits de la temporada, sense la necessitat de ser soci i a un preu molt atractiu: 60 euros per als socis i 70 per al públic en general.

ACORD AMB EL CB SANTFELIUENC

El FC Barcelona va signar un acord de col·laboració per a les dues properes temporades amb el Club Bàsquet Santfeliuenc per incorporar el bàsquet femení al Club. Els fins ara equips del club del Llobregat passen a tenir la denominació federativa de Barça CBS.

CONVENI AMB EL FONS CATALÀ DE COOPERACIÓ

La Fundació FC Barcelona va signar un conveni de col·laboració amb el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament amb l'objectiu de promoure l'educació i la convivència entre les comunitats d'Israel i Palestina.

DOS ANYS MÉS AMB REGAL

La companyia d'assegurances Regal continua dues temporades com a patrocinador principal de la secció de bàsquet. Aquest acord també té una vinculació amb el bàsquet formatiu, amb els veterans i amb l'equip de bàsquet en cadira de rodes.

■ El Barça, a la Diada Nacional de Catalunya

El FC Barcelona va participar activament en els actes institucionals de celebració de la Diada Nacional de Catalunya. Sandro Rosell va presidir la delegació barcelonista per fer la tradicional ofrena floral al monument de Rafael de Casanova. Gerard Piqué, Xavi Rabaseda, Beto Borregán, Javi Rodríguez i Laszlo Nagy van ser els encarregats de col·locar l'escut floral als peus del monument en un acte que també va comptar amb la presència de diversos directius i els tècnics de les seccions professionals del Club. El vicepresident Carles Vilarrubí també va assistir a l'acte que el Govern de la Generalitat i el Parlament van organitzar al Parc de la Ciutadella.

■ Campions de la Lliga dels Pirineus

El Barça Intersport va aconseguir el primer títol de la temporada en guanyar a Sabadell la Lliga dels Pirineus davant el Fraikin Granollers per 38-26. Després d'uns primers minuts d'igualtat, el conjunt barcelonista va començar a imposar la seva superioritat, amb una bona actuació de Mikel a l'atac. Al descans l'avantatge blaugrana ja era de quatre gols (19-15). En la segona part, el Barça, que va tenir l'extrem Juanín com a màxim golejador del partit amb 9 gols, va anar eixamplant el marcador fins als 12 gols de diferència. Amb aquest triomf, el Barça va guanyar la dotzena Lliga dels Pirineus de la seva història i va revalidar el títol assolit la temporada anterior.

GLÒRIA

FESTA

PASSIÓ
TOTAL

PROXIMITAT

BÀSQUET TOTAL

COMENÇA LA TEMPORADA AL PALAU.
JA ESTAN A LA VENDA LES ENTRADES PER A TOTS ELS PARTITS.

ENTRADES
fcbarcelona.cat

■ L'últim reforç del Barça Regal

Després dels reforços d'Eidson, Rabaseda i Marcelinho Huertas, el nord-americà Charles Judson Wallace es va convertir en la darrera incorporació de l'equip de bàsquet blaugrana. Aler-pivot de 206 cm, provinent del Gran Canària, CJ Wallace és un jugador que destaca per la seva versatilitat, amb un bon tir des de la mitjana i llarga distància, a més de ser un gran rebotejador. En la seva darrera temporada a la Lliga ACB amb el Gran Canària va jugar 36 partits, amb una mitjana de 10,5 punts i 6,2 rebots.

■ 50 anys de fidelitat blaugrana

Coincidint amb la festivitat de la Mercè i la celebració dels 54 anys de la inauguració del Camp Nou, es va fer un dels actes més emotius de la temporada. El president Sandro Rosell i el vicepresident Jordi Cardoner van lliurar les insígnies d'or a aquells socis que complien 50 anys d'antiguitat al Club. Dels 187 socis convocats, 127 van poder assistir a l'acte celebrat a la Sala París, entre els quals hi havia Josep Lluís Vilaseca, exdirigent blaugrana i exsecretari d'Esports de la Generalitat de Catalunya.

■ Exhibició al Gamper

El Barça es va adjudicar la 46a edició del Trofeu Joan Gamper derrotant el Nàpols per 5-0 amb una gran exhibició. Just abans del partit es va fer la presentació oficial de la plantilla blaugrana davant les gairebé 80.000 persones presents al Camp Nou, a la qual no van faltar els discursos de benvinguda del tècnic Pep Guardiola i del capità Carles Puyol. Durant l'acte es van recordar les quatre Lligues de Campions de la història del Barça. El partit va servir per donar minuts a quasi tots els jugadors disponibles i a cinc del filial. Cesc va fer l'1-0, el seu primer gol com a blaugrana després d'una gran passada d'Adriano. Poc després, Keita, nomenat millor jugador del torneig, amb el cap, feia el segon. Amb aquest resultat es va arribar al descans. A la segona part, un gol de Pedro i dos de Messi van posar el 5-0 final al marcador.

SARIC, MILLOR JUGADOR DE L'ASOBAL

El porter del Barça Intersport, Daniel Saric, va ser escollit com a millor jugador de l'Asobal 2010/11. En el set ideal també van ser designats els blaugranes Juanín (millor extrem esquerre), Entrerriós (millor central), Nagy (millor lateral dret), a més de Saric, també escollit com a millor porter.

MOR JOSEP TERMES

Josep Termes Ardèvol, catedràtic d'història contemporània i un dels historiadors més prestigiosos de Catalunya, va morir als 75 anys. Soci del Barça des del 1968, sempre es va declarar un fervorós culer.

MUSCLETECH NETWORK

El FC Barcelona va acollir a les seves instal·lacions la tercera trobada anual del MuscleTech Network, unes jornades de treball destinades a la prevenció de les lesions musculars i tendinoses, en què van participar una seixantena de professionals mèdics.

20 MILIONS DE FANS BLAUGRANA AL FACEBOOK

El FC Barcelona consolida el seu lideratge mundial en esdevenir la primera entitat esportiva que arriba als 20 milions de fans a la principal xarxa social del món.

El científic persistent

El directiu responsable dels Serveis Mèdics, Jordi Monés, és un reconegut oftalmòleg, un enamorat de la pràctica de l'esport i del futbol de tirallines d'aquest Barça. El seu somni és curar la degeneració macular

T Miriam Nadal F Àlex Caparrós - FCB

Té la capacitat extraordinària de contagiar energia. Assegut al seu despatx a l'Institut de la Màcula i la Retina del Centre Mèdic Teknon -del qual és fundador i màxim responsable- Jordi Monés (Barcelona, 25 de juny del 1961) parla de la seva feina. Una feina que li encanta, que l'atrapa, que fa amb discreció i silenci, però que, en els darrers anys, ha permès que persones que havien perdut visió a causa de malalties degeneratives maculars, l'hagin recuperada. Ho explica amb energia. I recorda que encara no se li han acabat ni els somnis ni els reptes. En aquest cas, el seu somni i el seu repte, coincideixen: "És curar la degeneració macular. Persistiré, i tant! No

diré que ho aconseguiré, però treballarem per curar-la".

Monés utilitza la paraula "persistir" -com en el seu dia va fer Pep Guardiola- i no la pronuncia ni en va, ni fora de context. El seu retrat és el d'un home fet a si mateix: perfeccionista, apassionat i, sobretot, constant. Es lleva d'hora per fer esport, per nedar, per córrer i per fer bicicleta i roba hores al rellotge per ser arreu i per arribar a tot. I ho aconsegueix. "Fer esports de resistència et fa tenir més elevada la capacitat de persistir. Si persisteixes nedant, corrent o pedalejant, podràs persistir en la teva feina, en un problema....", admet aquest oftalmòleg inquiet i treballador.

Monés és un investigador de referència en assaigs clínics internacionals de les malalties degeneratives maculars. I amb el seu esperit de lluita, no ens estranya. Quan té l'oportunitat d'investigar, l'aprofita: "Quan passa el tren per davant, no pots deixar-lo i n'has de treure el màxim profit. Això ens passa amb els projectes de recerca. Hem pogut fer assaigs clínics, sí, però un cop els hem tingut, els hem explotat al màxim. Estem treballant per recuperar pacients i tenir els millors resultats", revela el soci 79.941 i directiu responsable dels Serveis Mèdics.

El seu avi matern ja era soci del Barça, així com també els seus pares. I gaudeix molt d'aquest Barça. "Veure futbol ara és una

A l'esquerra, Monés davant l'edifici que acull els Serveis Mèdics i tota l'estructura de gestió esportiva. A la dreta, el directiu al seu despatx a l'Institut de la Màcula i la Retina al Centre Mèdic Teknon.

meravella. Durarà el que duri, com si acabés demà, però el que hem tingut és fantàstic. Tenim la sort de veure un futbol que no recordo", explica Monés, que reconeix que, malgrat que sempre ha fet esport, la pràctica del futbol no és el seu fort. I mirant enrere, recorda amb especial estima els millors anys de futbol total de Ronaldinho.

Per herència i llinatge, potser li hauria d'haver tocat ser joier, com la seva família paterna, però ell va optar per una feina que exigeix la mateixa precisió, i que, en aquest cas, no admet marge d'error. "Vaig fer oftalmologia perquè és molt canviant, una especialitat mèdica i quirúrgica i alhora és molt tecnològica. L'ull és un òrgan molt fi, on no pots fallar. L'ull és el cervell projectat a l'exterior, un òrgan molt dèbil i sofisticat", revela. Però ell, com diu, té ganes, capacitat i està al dia de les coses. "He estat als Estats Units i a Mèxic i sempre he tingut el privilegi d'estar obrint camí", reconeix Monés, que va cursar els seus estudis a la Universitat de Harvard.

MONÉS ES DEDICA A LA INVESTIGACIÓ DE LA DEGENERACIÓ MACULAR

ca i alhora és molt tecnològica. L'ull és un òrgan molt fi, on no pots fallar. L'ull és el cervell projectat a l'exterior, un òrgan molt dèbil i sofisticat", revela. Però ell, com diu, té ganes, capacitat i està al dia de les coses. "He estat als Estats Units i a Mèxic i sempre he tingut el privilegi d'estar obrint camí", reconeix Monés, que va cursar els seus estudis a la Universitat de Harvard.

El 8 de setembre passat va assistir a l'entrega de la Medalla d'Honor del Parlament de Catalunya a Josep Guardiola. Quan el tècnic va explicar que el seu moment més preuat era el de trobar la solució al proper partit, Monés es va preguntar quin era el seu. I ho va veure clar. "És quan el meu pacient em diu *torno a llegir o he tornat a veure la cara dels meus fills*. Això fa cinc anys era impossible. Ara, amb uns fàrmacs en els quals hi he tingut una petita part de responsabilitat, ho és".

Monés és membre de dotze societats científiques internacionals, entre les quals destaquen la Macula Society, la Retina Society i l'American Society of Retina Specialist.

Veu tants pacients que li dipositen la seva confiança, que aquest barceloní de 50 anys se sent en deute: "Per a mi, és una obligació: cal buscar fórmules per millorar les coses. A vegades, hi ha molts avenços que vénen de petites grans idees i, sobretot, de persistir". No parará. Hi dedicarà totes les hores del món i més a millorar la qualitat de vida dels seus, que són els seus pacients, perquè en Jordi vol acabar regenerant la retina, vol seguir investigant. Res no l'atura. I amb aquesta energia i entrega, té molts números d'aconseguir-ho.

RESPONSABLE DELS SERVEIS MÈDICS I DE L'ATLETISME

Monés és el directiu responsable dels Serveis Mèdics. Les seves dues dèries i passions són la medicina i l'esport i, per això, tornar a ser el directiu d'aquesta àrea -ho va ser del 2003 al 2005- l'il·lusiona. Segons ell, hi ha molts aspectes de l'esport que es poden millorar des de la vessant mèdica. Confia en els "seus homes" i, sobretot, en el seu principal executiu, el doctor Ramon Canal. Sovint, una característica dels professionals d'aquest sector és treballar sense fer-ne publicitat i, en aquest cas, es compleix la norma. Monés no amaga la satisfacció del trasllat de tota l'estructura mèdica a la Ciutat Esportiva. "Físicament, estarem a peu de camp", explica. Millors instal·lacions, millor rendiment. No hi ha secret.

L'esquinç de lligaments en l'esport

És la lesió més freqüent relacionada amb l'esport i presenta diferents graus de gravetat. Els més lleus es tracten de manera senzilla amb gel i repòs. El diagnòstic marca el tractament de recuperació

Hi ha pocs esportistes que durant la seva carrera no hagin tingut un esquinç. Aquesta lesió és produïda per un moviment bruscat que provoca un estirament d'un determinat lligament per sobre de la seva resistència. A diferència d'altres lesions més relacionades amb un determinat esport, els esquinços són habituals en gairebé totes les disciplines i es produeixen en zones més o menys específiques. Especialment en aquells que impliquen salts i canvis de sentit que durant la cursa tenen un risc especial de patir esquinços articulars. Els esportistes tenen esquinços en

POT SER DE PRIMER, SEGON O TERCER GRAU SEGONS LA GRAVETAT

diferents parts del cos però la majoria són de caràcter lleu i sense més problemes futurs que una recuperació de pocs dies.

Un esquinç és una distensió o estripada d'un lligament, que és l'estructura formada per fibres resistents i que connecta els extrems ossis d'una articulació per tal de donar-li estabilitat. En els casos més greus, els esquinços articulars poden arribar a comportar una luxació o dislocació articular. Quan això passa els ossos perden la seva posició i s'ocasiona gran deformitat, visible i molt dolorosa que precisa una recol·locació (reducció) en mans de professionals experts.

El símptoma més freqüent de l'esquinç és el dolor. En forçar al màxim el moviment de l'articulació i en produir-se la distensió del lligament, la zona es veu afectada per un dolor local i molt intens, la intensitat del qual no es relaciona amb la gravetat de la lesió. La instauració progressiva d'inflor i edema local,

a vegades en pocs minuts, sí que és un símptoma que té relació directa amb la gravetat. En aquest sentit els classifiquem en tres graus: primer, distensió parcial del lligament; segon, ruptura parcial; i tercer grau, o ruptura total. Poques hores després poden fer-se visibles altres símptomes, com el dolor secundari a la contractura muscular, la inflamació persistent i més generalitzada i la limitació de moviment

UN COP CURAT, L'EXERCICI BEN ORIENTAT RECUPERA LA POTÈNCIA MUSCULAR

de la part del cos on s'ha produït la lesió seran més o menys visibles. Els esquinços més benignes tenen la particularitat que són produïts per un estirament violent dels lligaments sense un trencament o arrencament. En els greus la inestabilitat i la inflamació de l'articulació són provocades, en la majoria dels casos, pel trencament del lligament, que perd la seva qualitat de controlador dels desplaçaments anormals de l'articulació.

El tractament comença amb el diagnòstic basat en una bona observació i valoració de la intensitat del traumatisme, tenint en compte la història lesional prèvia de l'articulació. L'aplicació de gel local per reduir la inflamació i el dolor és recomanable inicialment, i, finalment, cal aplicar un embenat funcional, sempre que sigui possible. La curació de l'esquinç comporta una pèrdua de força o potència muscular per la limitació de la mobilitat. Així, un cop els símptomes ho permeten, és convenient seguir un programa de rehabilitació per enfortir els teixits articulars, evitant, però, aquells moviments que l'han provocat i que poden tornar a provocar la lesió.

Coordinació Cristina Cañaveras i Francesc Orenes
Assessors Dr. Lluís Til i Dr. Franchek Drobnić (Serveis Mèdics FCB)
Fotos Miguel Ruiz - FCB i Àlex Caparrós - FCB

ESQUINÇOS SEGONS L'ESPORT

Segons la pràctica esportiva, els esquinços tenen una prevalença i característiques diferents. Poden ser d'un tipus o es produeixen en una zona determinada. La superfície i la morfologia del jugador són factors que influeixen en el grau de l'esquinç. En el futbol, l'esquinç més comú és el de turmell, al bàsquet el més habitual és el de dit, produït generalment per cops amb la pilota, amb altres persones o caigudes. L'esquinç de genoll, per la seva banda, és causat per un torçament forçat d'aquesta extremitat, encara que també pot produir-se després d'un cop al costat extern o intern del genoll. El canell, el maluc o el colze també són zones susceptibles d'esquinçar-se. Per exemple, en l'handbol no és estrany l'esquinç de colze en el braç llançador que topa amb un obstacle.

En el futbol hi ha moltes situacions que poden produir lesions com els esquinços.

UNITS PELS MATEIXOS VALORS

ENTREGA

LIDERATGE

EXCEL·LÈNCIA

TREBALL EN EQUIP

SOLIDARITAT

El digne continuador de la llegenda

Salvador Sadurní és considerat com un dels millors porters de la història. Li va tocar rellevar el cèlebre Ramallets en una etapa tèrbola en l'àmbit esportiu, però gràcies a la seguretat que transmetia es va erigir en l'amo dels pals durant setze anys

T Jordi Clos

F Miguel Lloria / Àlex Caparrós - FCB

Som a principis d'octubre. Com cada segon divendres de mes, Salvador Sadurní surt amb cotxe de l'Arboç del Penedès cap a Sant Joan de Mediona, on recull Antoni Ramallets. Es dirigeixen al Camp Nou, a la seu de l'Agrupació Barça Jugadors. Entre tots dos sumen 8 trofeus Zamora -cinc Ramallets i tres Sadurní- i 30 anys ininterromputs defensant les xarxes blaugrana, entre el 1946 i el 1976. Sadurní va suplir Ramallets el dia del seu homenatge, el 6 de març del 1962. El Barça veia

CADA MES RECULL AMB COTXE RAMALLETS I ES DIRIGEIXEN AL CAMP NOU

Admirava el mateix Ramallets i l'anglès Gordon Banks. Només pujar al primer equip, Ladislau Kubala, aleshores l'entrenador del Barça, el va batejar com *el Xato*. "A la seva època de futbolista anomenaven així al porter Velasco. Per les meves característiques físiques m'hi assemblava i ell m'ho va treure. Encara avui m'ho diuen afectuosament", assenyala Sadurní.

Superant adversitats

Els 60 no van ser anys de flors i violes a Can Barça. Escassejaven els títols. De fet, el Club no va poder celebrar ni una sola Lliga en tota la dècada. El que va ser el seu porter titular, amb dura competència amb Pesudo i Reina, ho explica sense embuts: "El Reial Madrid era l'equip del govern i nosaltres sempre érem els segons o els tercers. A més, abans, a la Copa d'Europa només hi anava el primer i ens havíem de conformar amb la Copa de Fires, que ja la vam guanyar dues vegades, i possiblement si haguéssim entrat

a la Champions en tindríem alguna més. Però s'havia de ser campió i en aquells moments el lloc estava reservat al Madrid".

Una de les grans alegries per als culers en uns temps de fosc va ser el triomf a l'estadi Santiago Bernabéu a la final de Copa del 1968. En un ambient extremadament hostil, el Barça va vèncer per 0-1 amb una actuació impecable de Salvador Sadurní. "Va ser memorable, heroic. Sobretot en tractar-se del camp del Madrid, amb Franco a la tribuna". I continua: "No ens van deixar ni fer la volta al camp, ni oferir el trofeu a la nostra afició. Ens van tirar tantes ampolles i tantes coses que ens vam haver d'amagar als vestidors amb la Copa abonyegada. Va ser terrible". Passaria a la història com *La final de les ampolles*.

Admet que el millor rendiment el va oferir a principis dels 70, coincidint amb l'arribada de Marinus Michels a la banqueta. "Ens teníem

confiança mútua. Jo li deia: *Míster, estigui tranquil, que amb la defensa que tenim mantindrem la porteria a zero i els del davant un o dos els faran*. I em feia cas", confessa somrient *el Xato*. El tècnic comandaria l'equip cap a la desitjada Lliga, el 1974, catorze anys més tard. Per a Sadurní, un altre holandès hi va tenir molt a veure: "El fitxatge de Cruyff ho canvia tot. Amb ell, estàvem tan segurs de nosaltres que quan anàvem a jugar, baixàvem amb bus de Vallvidrera i, en arribar a la recta del Camp Nou, Marcial sortia per la finestra i cridava a l'afició: *Tranquils, que ara baixa la filharmònica de Londres*". És la Lliga del 0-5 al Bernabéu, un partit que Sadurní es va perdre per un petit problema al colze.

De futbolista a empleat de banca

Dues temporades després, Hennes Weisweiler va substituir Michels. L'alemany no comptava amb Sadurní, Rifé i Torres per considerar-los veterans i aquests, idolatrats per l'afició per la seva qualitat futbolística i humana, van decidir penjar les botes. Tots tres van rebre un emotiu homenatge el setembre del 1976. "Ho recordo amb molta tristesa, és una de les poques vegades que he plorat en públic. Em semblava impossible que haguessin pogut passar setze anys", rememora el porter. Va anar d'un pèl que no continuava en actiu, perquè Weissweiler -enfrentat amb Cruyff- no va acabar la campanya i els seus successors, Laureano Ruiz i Michels, volien que Sadurní es repensés la retirada. Segons ell, "l'homenatge ja estava preparat i per això no podia seguir".

Al cap d'un mes es va incorporar a una entitat bancària i hi treballaria fins a la jubilació, el 2004. Des d'aleshores, l'exguardià del portal barcelonista té més estones per a les seves aficions: l'hort, les vinyes, caçar, collir bolets i, és clar, el Barça. És del que sempre parlen en els viatges cap al Camp Nou amb el seu amic i predecessor Antoni Ramallets.

Salvador Sadurní, subjectant la xarxa d'una porteria del Camp Nou, després d'un entrenament.

En la imatge superior, Salvador Sadurní en un entrenament al Camp Nou, poc després de debutar amb el primer equip. El Barça el va fitxar del juvenil del Vendrell i el va cedir al Mataró -a Tercera Divisió- abans de fer el salt. En la instantània de baix, l'exporter de l'Arboç del Penedès, repetint l'escena per a la REVISTA BARÇA, gairebé mig segle més tard.

1962
2011

Les dades de l'Ex...

NOM Salvador Sadurní Urpí

DATA DE NAIXEMENT 3-4-1941

LLOC L'Arboç del Penedès (Tarragona)

**TEMPORADES
AL PRIMER EQUIP**
1961-1976

POSICIÓ Porter

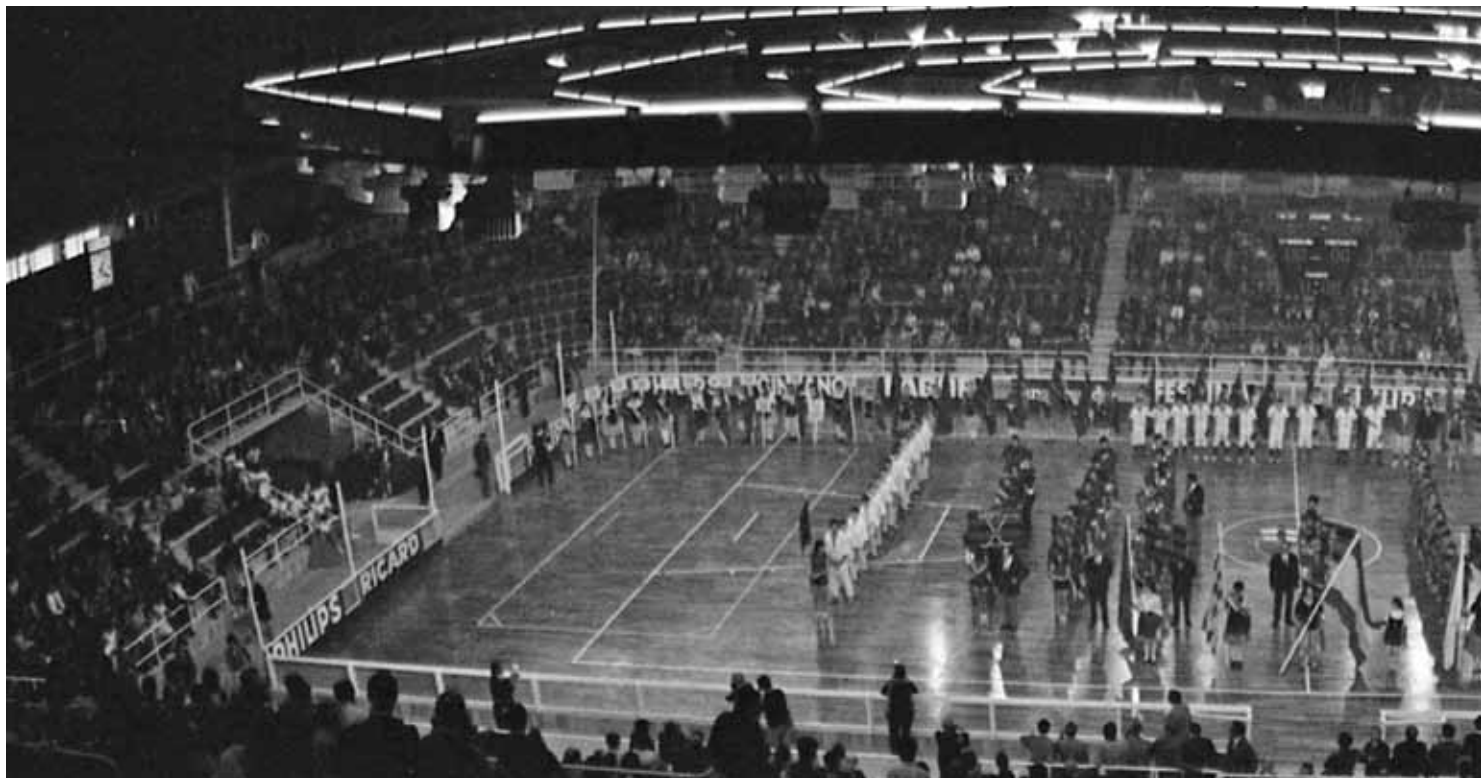
PARTITS JUGATS 464

PALMARÈS

1 Lliga (1974),
3 Copes del Generalísimo
(1963, 1968 i 1971),
1 Copa de Fires (1966)
i 1 Finalíssima Copa de Fires (1971)

PREMIS INDIVIDUALS

3 Trofeus Zamora (1969, 1974 i 1975)

La solemne cerimònia inaugural del Palau Blaugrana.

Un poliesportiu imprescindible

El 23 d'octubre del 1971, ara fa quaranta anys, es va inaugurar el Palau Blaugrana. Des de llavors seccions com el bàsquet, l'handbol i l'hoquei patins disposen de casa pròpia

T Manel Tomàs F Arxiu Seguí - FCB

Al programa electoral d'Agustí Montal Costa, candidat a la presidència del Barça a les eleccions de desembre del 1969, constava com un dels punts fonamentals la necessitat imperiosa de construir un pavelló esportiu per a les seccions del Club, que fins llavors no disposaven de recinte propi i havien de disputar els partits de casa a diverses instal·lacions de la ciutat de Barcelona. Així, seccions tan importants com el bàsquet, l'handbol i l'hoquei patins jugaven "de lloguer" al Palau Municipal d'Esports, al petit pavelló del Picadero Jockey Club i fins i tot a l'antiga zona esportiva del Camp Nou (a l'aire lliure).

Els compromissaris van dipositar la seva confiança en Montal i immediatament aquest va anar per feina. Les gestions per finançar l'obra van donar com a resultat el suport de les caixes d'estalvis i que la Delegación Nacional de Deportes concedís una subvenció de 42 milions de pessetes (el cost total acabaria sent de 135 milions).

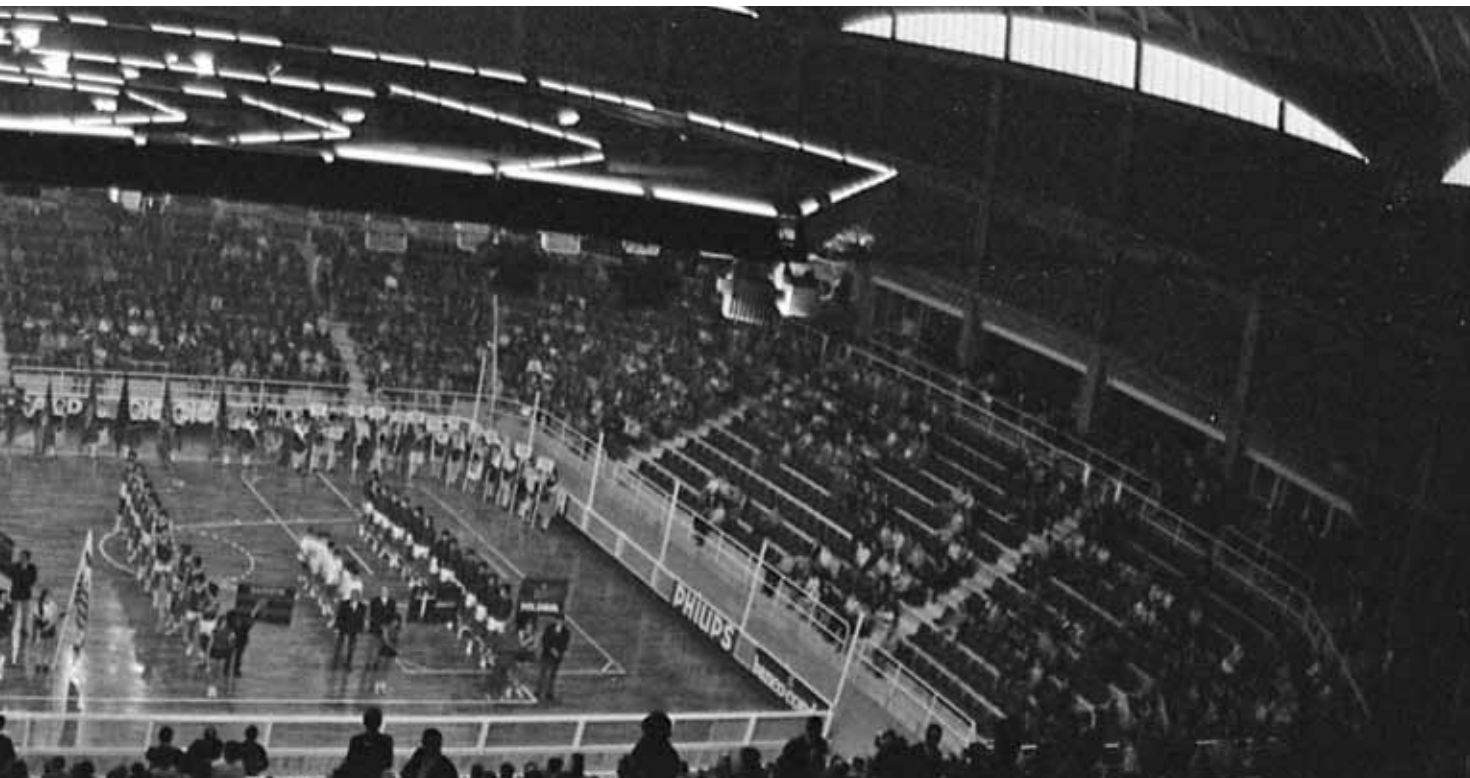
El 24 de setembre del 1970 es va posar la primera pedra del futur Palau Blaugrana. Els arquitectes Francesc Cavallé i Josep Soteras en van ser els artífexs d'una edificació que va despertar l'admiració de tothom per l'avantguardisme innovador que aleshores

MONTAL VA COMPLIR LA SEVA PROMESA DE CONSTRUIR UN PAVELLÓ ESPORTIU

representava, amb la seva impressionant cúpula i una planta octogonal que facilitava la visió des de qualsevol lloc. Aquell 23 d'octubre del 1971 va ser un gran dia per al FC Barcelona i per a la ciutat. Davant la presència de les autoritats i personalitats del moment, a les 13 hores es va tallar la simbòlica cinta inaugural i a continuació es va descobrir una làpida escrita en català (tota una deferència institucional en aquella època de dictadura) en què es podia llegir: "Aquest Palau Blaugrana, obra de l'esforç dels socis

amb la col·laboració de la Delegació Nacional d'Educació Física i Esports, és una ofrena més del Barcelona (sic) a la seva ciutat". Després es va celebrar una sòbria i austera cerimònia inaugural, que va consistir primerament en una desfilada de "señoritas ataviadas con el traje regional" (segons es va poder llegir a la premsa de l'època), que portaven les banderes espanyola, olímpica, catalana, de la ciutat i del FC Barcelona. També van desfilar altres noies amb les banderes de les penyes barcelonistes i representants de les seccions barcelonistes. La jornada va concloure amb unes exhibicions de gimnàstica i judo infantil i l'actuació de diversos esbarts sardanistes.

Ja a la tarda van tenir lloc els primers partits de competició lliguera de la història del Palau, obrint primer el foc, a les 17 hores, l'equip sènior de la secció de voleibol, que va vèncer el CN Badalona per 3-0. Hores després, a les 9 de la nit, li va tocar el torn a l'handbol, però en aquesta ocasió el Barça no

va poder passar de l'empat a deu gols davant el BM Granollers, aleshores líder de la Lliga. Tauré, Morera i De Andrés eren les figures barcelonistes del moment.

L'endemà van estrenar el Palau els equips d'hoquei patins i bàsquet. Els primers van aconseguir una sensacional victòria davant el

LA CERIMÒNIA INAUGURAL DEL PALAU VA SER MOLT SÒBRIA I AUSTERA

potent Reus Deportiu (5-2). Vila, Chércoles i Villacorta eren els homes més destacats d'un Barça que des feia un any era dirigit per Josep Llorente. Per la seva banda, el partit de bàsquet va ser l'únic que no va tenir caràcter oficial, ja que va ser un amistós entre el Barça i una selecció catalana formada per jugadors del Joventut, del Picadero, del Sant Josep i del Manresa. Els locals es van imposar per 69-65, en un enfrontament en què Aïto, Soler, Flores i els nord-americans Thomas i Carmichael

LA MÀGIA DEL PALAU VA QUEDAR BEN PALESA DES DEL PRIMER DIA

van ser els jugadors blaugrana més importants. El Palau no destacava per la seva grandària. Amb una capacitat inicial de només 5.696 espectadors (ampliades a 7.235 l'any 1994), les seves dimensions eren més aviat reduïdes, la qual cosa sempre l'ha fet ideal per l'anomenada *màgia del Palau*, ja que l'escalfor d'un públic situat molt a prop de la pista provoca un ambient d'olla a pressió que ha fet viure més d'una remuntada èpica. Quaranta anys després, el Palau espera el relleu d'una nova instal·lació esportiva que acompanyi les seccions en ple segle XXI.

Els equips barcelonistes de bàsquet i hoquei patins que van protagonitzar la segona jornada de la inauguració del Palau.

OMPLIM EL CAMP NOU!

**“AMB EL
CAMP PLE
NO HI HA RES
COM JUGAR.
A CASA”**

SI NO POTS VENIR ALLIBERA!

15/16 octubre: FCB-RACING

19 octubre: FCB-PILSEN

22/23 octubre: FCB-SEVILLA

29/30 octubre: FCB-MALLORCA

19/20 novembre: FCB-SARAGOSSA

Recorda que si no falles durant tota la temporada*,
la següent gaudiràs d'un nou abonament exclusiu
ple d'avantatges sense cap cost extra.

* Venir o alliberar el teu seient a tots el partits de la temporada amb
un màxim de dues absències.

Seient Lliure 902 1899 00

Si no pots venir allibera!
www.fcbarcelona.cat

FCBARCELONA
més que un club

Pereda, més que un futbolista

Jesús Pereda

Jugador del FCBarcelona (1961-69)

T Manel Tomàs F Sáenz - Guerrero i Bert

Es deia Jesús María Pereda Ruiz de Temiño, però tothom el coneixia per *Chus*. Els companys de vestidor sempre li van dir *Polvorilla*. Pólvora i temperament al terreny de joc, bonhomia i alegria de viure fora d'aquest; en definitiva, una persona fora de sèrie. A més, va ser un dels grans de la història del Barça, un jugador d'enormes qualitats tècniques que amb el seu amic Josep Maria Fusté va formar una extraordinària parella al centre del camp a la dècada dels seixanta. I tampoc li mancava encert de cara a la porteria: va fer 110 gols en 316 partits amb el Barça.

Chus Pereda va néixer a Medina de Pomar (Burgos) el 15 de juny del 1938. De ben petit va emigrar amb la seva família a Xile, però van retornar al seu poble natal el 1950. Va ser llavors, amb 12 anys, quan va començar la seva carrera futbolística, a l'Alcázar de Medina de Pomar (1950-54). Establert al País Basc, va jugar al Balmaseda (1954/1955) i a l'Indautxu (1955-57). Després va jugar al Reial Madrid (1957/58), al Reial Valladolid (1958/59) i al Sevilla (1959-61).

L'any 1961 va fitxar pel Barça, on s'hi va

estar vuit temporades. Amb la samarreta blaugrana va guanyar una Copa de Fires (1965/66) i dues Copes d'Espanya (1962/63 i 1967/68). Un palmarès massa curt per a un jugador de la seva categoria, però aquella va ser una època dura per al Barça, immers en una persistent crisi esportiva. Com ell mateix solia dir, va néixer massa d'hora. Posteriorment va jugar al Sabadell (1969/70) i al Mallorca (1970-72), on va penjar les botes. Un cop retirat es va dedicar a entrenar i durant dues dècades va ser seleccionador estatal de categories inferiors.

Va ser 15 vegades internacional absolut amb Espanya. En la seva carrera amb la selecció estatal destaca molt especialment la seva participació a l'Eurocopa de l'any 1964, on va ser l'autèntic heroi de la final, ja que va marcar el primer gol d'Espanya i va fer la centrada que Marcelino va convertir en el 2-1 definitiu davant la Unió Soviètica.

Pereda ens va deixar el 27 de setembre passat. El seu amic Ramon Alfonseda va dir d'ell: "Si el Barça és més que un club, Chus ha estat més que un company". L'endemà el Barça li va dedicar la victòria a Minsk.

Jesús Pereda supera l'escomesa del jugador espanyolista Riera.

Gimnàs Solé, bressol del Barça

L'antic Gimnàs Solé té l'honor d'haver estat el lloc on Joan Gamper i onze amics van fundar el FC Barcelona en aquell llunyà 29 de novembre del 1899

T Manel Tomàs F Biblioteca de Catalunya

Estava situat al casc antic de Barcelona, al número 5 del carrer Montjuïc del Carme, cantonada Pintor Fortuny (molt a prop de la font de Canaletes). Fa molts anys que va desaparèixer, però mereix un lloc d'honor en la història blaugrana, ja que en una petita sala d'aquest recinte es va fundar el Barça l'any 1899.

Curiosament, la primera opció de Joan Gamper a l'hora de trobar suport per fundar un club de futbol va ser el Gimnàs Tolosa, un establiment situat al carrer d'en Xuclà, al costat mateix del Gimnàs Solé. Tanmateix, Jaume Vila, el propietari del Tolosa, no en va

voler saber res, ja que ell ja tenia la pensada de fer un equip de futbol sense estrangers (el que després seria el Català Sport Club), mentre que Gamper, per raons òbvies, preferia que el seu club fos una barreja de catalans i forans. Arribats a aquest punt, Gamper va contactar en segona opció amb Manuel Solé, el propietari del Gimnàs Solé, que va animar l'esportista suís a posar un anunci a la publi-

cació *Los Deportes* (es donava la circumstància que el Gimnàs Solé i la redacció de *Los Deportes* compartien habitatge) per cercar gent interessada a jugar al futbol. A més, Solé va cedir de bon grat una dependència del seu local a Gamper i els seus amics. No hem d'oblidar que per a Solé aquella era una oportunitat única de fer la competència a Vila, el seu gran rival, que tenia el gimnàs a pocs metres del seu.

Solé era un gran esportista al qual tothom va conèixer per *Don Gimnasio* des del dia que un estranger, en veure el rètol de la façana que deia *Gimnasio Solé*, va entrar preguntant així per ell, creient que aquest era el seu nom de pila. Els anys 1909/1910 va arribar a ser directiu del Barça a la junta directiva que presidia Otto Gmelin. La veritat és que s'ho mereixia, ja que sense ell potser el FC Barcelona no s'hauria fundat mai.

La nit del 29 de novembre del 1899 (poc més d'un mes després de la publicació de l'anunci a *Los Deportes*), en un modest habitatge del Gimnàs Solé on hi havia una taula amb dues llibretes i quatre cadires, va ser fundat el FC Barcelona. Gamper havia aconseguit reunir sis catalans, tres anglesos i dos compatriotes suïssos. Així doncs, molts no van poder ni seure. En aquells moments,

just a la sala del costat, Solé impartia classes d'esgrima als socis del gimnàs. El futbol no era el seu esport preferit, però ell estava content d'haver pogut ajudar aquell animós suís.

Malgrat la precarietat que es va viure el dia de la fundació, el Gimnàs Solé va ser la seu social del Barça fins al 1910, quan el Club es va traslladar a un habitatge de la Cerveteria Moritz, a la plaça de Goya. Aleshores els socis barcelonistes ja eren 367. Anys més tard el gimnàs va desaparèixer i el seu local va

esdevenir un garatge. L'any 1990 l'habitatge va ser comprat per Promocions Ciutat Vella SA i el 1996 va ser enderrocat per tal de fer les oficines d'aquesta empresa.

La placa commemorativa de la fundació del Club al número 5 del carrer Montjuïc del Carme va ser posada el 1974 amb motiu del 75è Aniversari del Club. L'any 1992 es va treure (va anar a parar al magatzem del Museu del Barça), però es va tornar a posar el 29 de novembre del 1999, quan el FC Barcelona va complir 100 anys. I allí segueix, ben a prop de Canaletes.

L'ENIGMA ANTERIOR

QUIN ESTABLIMENT
VA ESTAR FORTAMENT
VINCULAT AL BARÇA?

LA PISTA
**Estava molt a prop de
la font de Canaletes**

LA SOLUCIÓ
Gimnàs Solé

NOM DE LA GUANYADORA
Emma Pallares Baiget
Sòcia núm.: 19240

Rebrà una samarreta signada del seu jugador preferit.

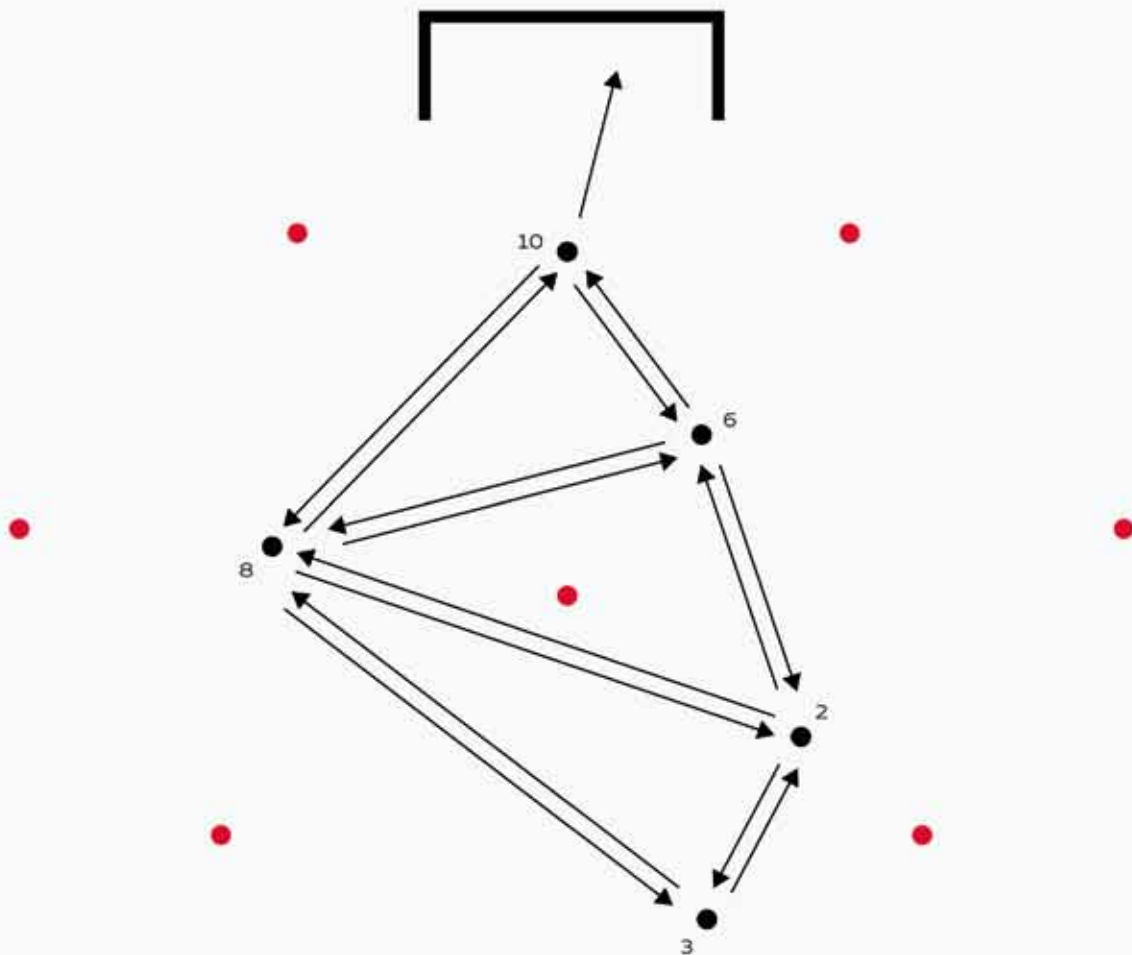
EL NOU ENIGMA

QUIN DIA ES VA FER UN
EXORCISME AL CAMP DEL BARÇA?

LA PISTA
**Feia sis mesos que no
s'hi jugava cap partit**

**La resposta s'ha d'enviar, fent constar
el nom i el número de soci, a:**

Correu: REVISTA BARÇA. Av. d'Aristides Maillol, s/n, 08028 Barcelona
Adreça electrònica: revista@fcbarcelona.cat
Coordinació: Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona

Pels que creen espais on sembla que no hi ha espai.

Comença la Lliga i el Barça es prepara per fer-nos gaudir, un any més, amb la seva tècnica, el seu joc i la seva capacitat per aconseguir, en qualsevol espai, els millors èxits. Com el nou Audi Q3, l'últim SUV d'Audi, compacte i espaiós, que destaca per una sorprenent habitabilitat interior i pel seu maleter de 460 litres. Així és el nou Audi Q3: la forma més avançada d'entendre l'espai. [youtube.com/audiq3](https://www.youtube.com/audiq3)

Nous temps. Noves expectatives.

A l'avantguarda de la tècnica

Audi

Premium
Partner

FCBARCELONA

La Roca Village ja té una FCBotiga

Els socis i aficionats del FCB es troben d'enhorabona!

Des del 5 d'agost, La Roca Village disposa d'una FCBotiga on poder comprar equipament i accessoris del FC Barcelona.

La Roca Village Chic Outlet Shopping® va arribar a un acord amb el Futbol Club Barcelona per obrir la 15a FCBotiga. Un complex únic amb més de 100 firmes internacionals de luxe i la internacionalitat del Barça han sigut aspectes fonamentals per arribar a un acord. Els socis i aficionats del FCB hi trobaran tot el necessari per tal de vestir-se com els seus ídols. A més a més, la FCBotiga ofereix el servei d'estampació de les samarretes i pantalons oficials. Igual que a la resta de les FCBotigues, els socis poden gaudir d'un 5% de descompte en les seves compres. Al llarg de la temporada, la FCBotiga també oferirà la possibilitat d'adquirir entrades per als partits de futbol del primer equip a l'Estadi.

La motxilla més gran del món, al Camp Nou

Del 2 al 10 de setembre, la motxilla més gran del món (avalat pel llibre Guinness dels rècords) va ser a l'esplanada del Camp Nou i es va convertir en un reclam per a tots els visitants de les instal·lacions blaugrana. Aquesta megamotxilla de 4,31 metres d'alçada i 3,21 d'amplada va ser visitada per unes 25.000 persones durant els set dies que va estar exposada. Tres mil d'aquests curiosos van firmar la megamotxilla, tant per la part posterior com pels laterals. La peça, que ha tingut un procés de fabricació d'un any, està feta amb 60 m² de polièster, pesa 46 quilos i en el seu interior hi caben 7.250 motxilles convencionals plegades.

■ **www.shop.fcbarcelona.com: 10% de descompte per als socis**

També pots fer les compres d'una manera fàcil sense moure't de casa a través del lloc web de la botiga

■ **Megastore Camp Nou i xarxa de botigues oficials: 5% de descompte per als socis**

Informació al detall per traspassar o permutar un abonament

CANVIS DE NOM

A diferència del carnet de soci, que és personal i intransferible i que per tant no es pot traspassar a ningú, els abonaments (complet i de Lliga a l'Estadi, complet i bàsquet al Palau, pàrquings i Miniestadi) poden canviar de titular seguint un mecanisme establert.

Qui pot rebre la titularitat d'un abonament

- Familiars fins a segon grau
- Entre pares i fills
- Entre avis i néts
- Entre matrimonis i parelles de fet (inscrits en el registre)
- Entre germans i germanes polítics
- Socis amb una antiguitat mínima de 5 anys
- Estar enregistrat en la llista d'espera d'abonaments abans del 22 de novembre del 2010.
- Els inscrits posteriorment a aquesta data podran rebre un abonament quan els pertorqui per data d'adjudicació d'abonaments en cas de moviment de la llista.

**MÉS INFORMACIÓ A
WWW.FCBARCELONA.CAT
DINS LA ZONA SOCIS
A L'APARTAT GUIA
DE TRÀMITS**

Condicions per poder fer un canvi de nom

- Es pot fer un canvi de nom sempre que el nou titular compleixi les condicions anteriors i no tingui una altra localitat assignada a la mateixa instal·lació.
- El mateix titular només podrà fer un canvi de nom cada 12 mesos.
- Només es permeten canvis de nom dels abonaments complets, de Lliga, abonaments complet i de bàsquet al Palau, al Miniestadi i al pàrquing.
- Tots els carnets de soci han d'estar al corrent de pagament.
- Per fer un canvi de nom cal la compareixença personal del titular i de la persona beneficiària presentant la documentació necessària (detallada al lloc web).

PERMUTES ENTRE DOS ABONATS

Amb la permuta dos socis abonats es poden intercanviar les localitats. Per tramitar-ho cal anar a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista (OAB) observant els requisits següents:

- Acord dels dos titulars de les localitats a intercanviar, de manera presencial o bé amb una carta signada i legitimada davant de notari en cas que un dels titulars no pugui personar-se a les oficines del Club.
- Fotocòpia del DNI.
- Els dos abonaments han d'estar al corrent de pagament.
- Cal tenir en compte que els mateixos titulars no podran tornar a fer una altra permuta en 12 mesos.

Actualitza les teves dades de soci

A finals d'any es produirà la renovació del carnet de soci i és per això que totes aquelles persones que hagin d'actualitzar les seves dades ho poden fer fins al 31 d'octubre. Tenir-ho al dia assegura al soci poder rebre el nou carnet i la informació que fa referència als avantatges sense cap mena de retard. Per tal de facilitar-ho el Club disposa d'un espai a la secció Socis del lloc web www.fcbarcelona.cat per poder actualitzar

la informació necessària, d'una manera fàcil i segura. Es poden modificar les dades de pagament en cas d'haver canviat la domiciliació bancària, i les dades de comunicació si s'ha canviat el domicili, el telèfon o l'adreça del correu electrònic. Per a qualsevol dubte es pot contactar amb l'OAB (Oficina d'Atenció al Barcelonista), per telèfon al 902189900 o per correu electrònic a oab@fcbarcelona.cat.

AGENDA

OCTUBRE

Teatre Romea

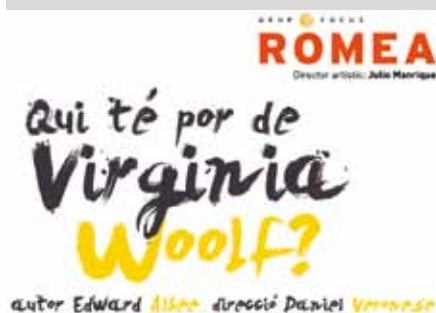
Qui té por de Virginia Woolf
50% de descompte per a socis
21, 22, 23 i 26 d'octubre

Jove Teatre Regina

Ulisses, una odissea musical
20% de descompte per a socis
Del 27 d'octubre a l'1 de novembre

Teatre Poliorama

Gulliver al país de Lil·liput
15% de descompte per a socis
Del 2 al 30 d'octubre
(diumenges a les 12 hores)

NOVEMBRE

Estadi Olímpic

Monster Jam
20% de descompte per a socis
12 de novembre

Teatre Condal

Black Comedy
23, 24, 25, 26 i 27 de novembre
50% de descompte per a socis

Jove Teatre Regina

L'illa del Tresor, el musical
20% de descompte per a socis
Del 5 al 20 de novembre

Teatre Poliorama

T'estimo
15% de descompte per a socis
Del 6 al 27 de novembre
(diumenges a les 12 hores)

Teatre Victòria

Cop de Rock
20% de descompte per a socis
Novembre i desembre (excepte 9 de novembre i 25, 26 i 31 desembre)

MÉS INFORMACIÓ

902 1899 00
www.fcbarcelona.cat
oab@fcbarcelona.cat

Gaudeix de la Pista de Gel més gran de Barcelona

Per trobar la pista de gel més gran de Barcelona només cal apropar-se fins al Camp Nou. Des de fa anys el Club compta amb aquesta instal·lació que permet passar un dia diferent amb la família o els amics. Tampoc cal oblidar la vessant formativa que es fa a través de l'Escola de Patinatge del Barça. Per als socis del FC Barcelona el preu d'entrada a la Pista de Gel més el lloguer de patins és de 8,50 euros, mentre que per a la resta és de 13 euros. A més, els socis que vulguin celebrar el seu aniversari tindran l'entrada gratuïta si presenten el carnet i a la vegada rebran un regal molt especial.

Però si el que es vol és aprendre a patinar, la Pista de Gel ofereix classes per a totes les edats i nivells. El cursos són trimestrals i els socis tenen un 10% de descompte. Els alumnes podran patinar (patins inclosos) de manera gratuïta a la pista mentre estiguin inscrits a l'escola. Per ampliar la informació només cal trucar al telèfon 93 496 36 31 de 16 a 20 hores de dilluns a dijous. També es pot enviar un correu electrònic a l'adreça escola.patinatge@fcbarcelona.cat.

Els júnior coneixen Pep Guardiola

Els millors socis júnior del joc Fes de Pep de les temporades 2009/10 i 2010/11 han rebut aquest mes de setembre el seu premi: conèixer en persona el tècnic del primer equip Josep Guardiola. L'entrenador els va rebre a la Ciutat Esportiva i no va dubtar a satisfer totes les peticions. Va signar samarretes, es va fer fotos amb aquests futurs tècnics i fins i tot va estampar la seva signatura a les botes de l'Arian, un júnior que la temporada passada va ser el segon màxim goleador de la Lliga on juga, amb 32 gols. Guardiola va ser l'encarregat, també, d'entregar als participants un diploma.

Entre els assistents a la trobada hi havia Joan Mariño, l'únic que ha aconseguit quedar entre els 11 primers classificats en les tres edicions celebrades fins ara. També hi havia la Clàudia, que amb quatre anys, era la júnior més jove. I la Mar, que, va venir des del País Valencià per poder conèixer Pep Guardiola. Enguany Fes de Pep comença la seva quarta temporada. A través del lloc web júnior del Barça, www.fcbarjunior.cat, es convida als culers més joves a posar-se a la pell de l'entrenador blaugrana. Cada setmana els participants han de fer la convocatòria i l'alineació dels equips. Els qui s'hi acostin més guanyaran entrades dobles per als partits de Lliga a casa, l'oportunitat de presentar un entrenament i molts més obsequis.

Culers de fa cent anys

T Carles Santacana

No sempre el fotògraf desvia l'objectiu del camp i, des del terreny de joc, fixa l'atenció en la graderia, en aquest cas en la inconfusible tribuna del camp del carrer de la Indústria. I això és el que passa en aquesta excel·lent fotografia de la dècada de 1910, amb un primer pla vivíssim d'un públic que assistia al futbol amb una indumentària endiumenjada, en la qual homes, dones i infants llueïen les millors gales. Estava naixent la passió pel futbol en el primer camp estable del Club, mentre uns seguidors que seïen sobre la tanca del lateral eren els primers a ser anomenats culers. Gràcies a la donació dels hereus de Romuald Torres, tresorer de la junta presidida per Joan Gamper, avui tots podem gaudir d'aquest excel·lent tresor blaugrana.

Potenciar.

Si bé és important pensar de manera global, Qatar Foundation també centra els seus esforços en marcar la diferència en l'àmbit local. Per això, Qatar Foundation ha establert diversos programes de desenvolupament comunitari que tracten un gran nombre d'assumptes que afecten directament la vida de les persones, com ara la salut i l'educació dels nens, el discurs polític públic o la promoció i preservació del patrimoni cultural local. Mitjançant el finançament i el suport a aquest tipus d'iniciatives, Qatar Foundation està millorant la vida de les persones i les ajuda a fer front a les grans necessitats de les seves comunitats locals. Aquestes iniciatives també constitueixen un exemple excel·lent de com Qatar Foundation està complint un dels seus principals objectius: ajudar en la construcció d'una societat millor animant les persones i les seves comunitats a alliberar el seu potencial.

Alliberant potencial humà.

JUGA AMB AVANTATGE.

**EL
XUT
PERFECTE.**

T90 LASER IV
PRECISIO I POTÈNCIA DECISIVES.
NIKEFOOTBALL.COM

f NIKEFOOTBALLSPAIN